

Pauli Suonpuro
NUORET AIKUISET HÄMEENLINNA-VANAJAN
SEURAKUNNASSA

Opinnäytetyö
KESKI-POHJANMAAN AMMATTIKORKEAKOULU
Kansalaistoiminta ja nuorisotyö
Huhtikuu 2010

Yksikkö Ylivieskan yksikkö	Aika Huhtikuu 2010	Tekijä/tekijät Pauli Suonpuro
Koulutusohjelma Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi Nuoret aikuiset Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa		
Työn ohjaaja TT Vesa Nuorva	Sivumäärä 47 + 5	
Työelämäohjaaja Projektisihteeri Kaarlo Saxell		
<p>Opinnäytetyöni yhteistyökumppani ja tilaaja on Hämeenlinna-Vanajan seurakunta. Seurakunta tilasi tutkimuksen tarkoituksella, että sen työntekijät voisivat hyödyntää sitä työssään nuorten aikuisten parissa ja heille suunnattua toimintaa suunnitellessaan.</p> <p>Tutkimuksessani perehdyin nuorten aikuisten tilanteeseen ja toiveisiin Nuori Aikuinen –toimintaa kohtaan Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa. Tutkimuksen toteuttamiseksi suoritin kyselytutkimuksen, johon satunnaisella otannalla valittiin Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa kirjoilla olevista 18–29 vuotiaista nuorista aikuisista 100. Tutkimukseni sisältää teoriaa nuorista aikuisista perehtyen heihin määritelmänä sekä elämänvaiheena, luoden myös katsauksen nuoren aikuisen asemaan seurakunnassa ja identiteettiin. Tutkimus tutustuttaa myös Hämeenlinna-Vanajan seurakuntaan.</p> <p>Tutkimuksen tuloksista käy ilmi kyselyyn osallistuneiden nuorten aikuisten toiveet ja kiinnostuneisuus seurakunnassa järjestettävään toimintaan. Se osoittaa todelliset kiinnostuneisuuden kohteet jo olemassa olevasta toiminnasta, asettaen toiveita, vastauksia ja suuntaviivoja myös tulevaisuuden toiminnalle. Useat vastaajat olivat varsin innostuneita ja kiinnostuneita kehittämään nuorten aikuisten toimintaa seurakunnassa, kun taas joistakin kyselykaavakkeista välittyi tietynlainen piittaamattomuus koko asialle. Näen tehdyn tutkimuksen perusteella kuitenkin, että Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan alueella on tarpeellista järjestää kohdennettua toimintaa nuorille aikuisille. Toiminnan ei kuitenkaan tule olla liian valmista, vaan aktivoivaa, osallistuvaa, suunnittelemaan ja järjestämään innostavaa. Tulevaisuudessa on tärkeää laajentaa ja sopeuttaa Nuori Aikuinen projektin tuloksia myös muihin jo olemassa oleviin työmuotoihin.</p>		

Asiasanat Nuori aikuinen, kehityspsykologia, yhteisöllisyys, Hämeenlinna-Vanajan seurakunta.
--

CENTRAL OSTROBOTHNIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES	Date Helmikuu 2010	Author Pauli Suonpuro
Degree programme Civic activities and youth work		
Name of thesis Young adults in Hämeenlinna-Vanaja parish		
Instructor ThD Vesa Nuorva		Pages 47 + 5
Supervisor Project assistant Kaarlo Saxell		
<p>The partner in cooperation and subscriber of my dissertation are the congregation of Hämeenlinna-Vanaja. Congregation on purpose of the study of your state that its workers could utilise it in their work among young adults and designing operation directed to them.</p> <p>In my study I studied the young adults' situation and wishes towards the operation in the congregation of Hämeenlinna-Vanaja, Nuori Aikuinen –. To carry out the study I performed the questionnaire survey to which 18 –29 was chosen with an occasional sampling 100 of the year-old young adults in the congregation of Hämeenlinna-Vanaja on the books. My study includes the theory from young adults studying them as a definition and as a phase of life, creating the survey of the young adult's position in the congregation and to an identity also. The study also acquaints Hämeenlinna-Vanaja with the congregation.</p> <p>From the results of the study the wishes of the young adults who have participated in the inquiry and become interested to the operation which is arranged in the congregation appear. It shows from the already existing operation the real targets of the one which had become interested setting wishes, the answers and guidelines also to the operation of the future. Several interviewees were quite enthusiastic and interested in developing the young adults' action in the congregation whereas from some inquiry forms a certain kind a carelessness was conveyed to the whole matter. However, I see on the basis of the done study that it is necessary to arrange focused operation for young adults in the area of the congregation of Hämeenlinna-Vanaja. However, the operation should not be too ready but activating to participate, to design and to arrange the one inspiring. In the future it will be important to extend and to adapt the results of the Nuori Aikuinen project also to other already existing work forms.</p>		

Key words

Young adult, psychology of human development, sense of community, Hämeenlinna-Vanaja parish.

**TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS**

1 JOHDANTO	1
2 AIKUISTUMINEN	3
2.1 Dunderfelt, käsite nuori aikuinen	4
2.2 Nuoruuden loppu- aikuiseksi varttuminen	5
3 NUORI AIKUINEN SEURAKUNNASSA	6
3.1 Nuori ja uskonto	7
3.2 Nuoren identiteetti ja sitoutuminen kirkkoon	8
3.3 Nuori aikuinen, seurakunnan käyttämätön voimavara	9
4 HÄMEENLINNA-VANAJAN SEURAKUNTA	11
4.1 Seurakunnan väkiluvun kehitys	11
4.2 Seurakunnan toiminta pääluokittain	12
4.3 Nuori aikuinen -toiminta	15
5 TUTKIMUSTEHTÄVÄ JA –MENETELMÄ	16
5.1 Tutkimusmenetelmä	16
5.2 Kyselyn laatiminen ja toteutus	17
5.3 Kyselykaavakkeen rakenne	18
5.4 Kyselyn purkaminen	20
5.5 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys	21
6 TUTKIMUSTULOKSET	23
6.1 Vastaajien taustatiedot	23
6.2 Aiempi osallistuminen seurakunnan toimintaan	25
6.3 Nuorten aikuisten toiminta	28
6.4 Nuorten aikuisten toiminnasta tiedottaminen	32
6.5 Seurakuntavaalit ja päätöksenteko	34
6.6 Vastaajien vapaamuotoisia terveisiä seurakunnalle	35
7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA KEHITYSEHDOTUKSET	37
7.1 Ikäryhmän laajuus ja toiminnan kiinnostavuus	37
7.2 Toimintaympäristö ja tiedottaminen	40
8 POHDINTA	44
9 LÄHTEET	46
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Varsinaisesta nuorisotoiminnasta ”uloskasvaneet” nuoret voivat jatkaa yhdessäoloaan seurakunnissa myös nuorten aikuisten toimintana. Nuorisotyötä tekevien seurakuntiemme nuorisotyönohjaajien, pappien ja lehtoreiden tulisikin ottaa heidät erityisen vakavasti. (Huotari 1992, 222.)

Huotarin ajatukset ovat 18- vuotta jälkeenpäin alkaneet kantaa satoaan, sillä Nuorten aikuisten työ on lisääntynyt seurakunnissa. Vuonna 2007 joka kolmas (32 %) seurakunta järjesti nuorten aikuisten toimintaa. Nuorten aikuisten työhön on tullut lisää paljon kaivattuja virkoja tai määriteltyjä vastuualueita ja työalalla on rakennettu myös yhteistyötä oppilaitostyön kanssa. Nelisenkymmentä seurakuntaa ilmoitti, että yhtymässä oli kokoaikainen nuorten aikuisten työn pastori tai siitä vastaava työntekijä vuonna 2007. Kymmenessä seurakunnassa oli kokoaikainen ja 15 seurakunnassa osa-aikainen nuorten aikuisten työn pastori. Seurakunnista 245 ilmoitti, että nuorten aikuisten työn koordinointi on yhdistetty muun työntekijän tehtäviin. Noin 200 seurakuntaa ilmoitti, että nuorten aikuisten työn koordinointia ei ole osoitettu kenellekään. (Monikasvoinen kirkko 2008, 154.)

Näistä lähtökohdista Hämeenlinna-Vanajan seurakunta tilasi tutkimuksen Nuori aikuinen Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa. Tutkimus on osa käynnissä olevaa Nuori aikuinen – projektia seurakunnassa, ja tutkimuksen tarkoituksena on selvittää juuri Nuorten aikuisten tilannetta seurakunnassa. Seurakunnan työntekijöille ja koko seurakunnalle tämä ikäryhmä on suuri haaste, koska heissä ja heidän kauttaan nähdään tulevaisuuden seurakunta, sen toimijat, toiminta kuin sen jäsenet. Tarvetta nimenomaan nuorten aikuisten toiminnalle on, mutta millaista sen pitäisi olla? Tutkimusongelmiksi on asetettu neljä eri lähtökohtaa; Millainen tarve nuorten aikuisten toiminnalle seurakunnassa on? Millainen toiminta kiinnostaisi nuoria aikuisia? Miten seurakunnan tulisi kehittyä toimintaympäristönä nuorille aikuisille? Mistä ja miten nuori aikuinen löytää tiedon toimintaansa? Näistä asetetuista lähtökohdista käsin pyrin tässä tutkimuslähtöisessä opinnäytetyössäni tutkimaan 18–29-vuoden ikäkautta. Määrittelen nuorta aikuista elämänvaiheena,

perehdyn Hämeenlinna-Vanajan seurakuntaan ja annan vastauksia tutkimukselle asetettuihin kysymyksiin.

2 AIKUISTUMINEN

Aikuistuminen nyky-yhteiskunnassa on pitkä ja monimuotoinen prosessi, jonka matkalla nuoren on tehtävä useita ratkaisuja ja valintoja. Nuoren on opittava ymmärtämään näiden valintojensa varsin monitahoiset seuraukset oman tulevaisuutensa kannalta siitä huolimatta, että saatavilla olevat sosiaaliset, taloudelliset ja henkiset resurssit paljolti määrittelevät nuoren mahdollisuuksia hänen aikuistumisessaan. Vastuu oman elämänsä ratkaisuista, valinnoista ja koko elämänsä ottamisesta on siirtynyt nuorelle yksilölle itselleen. Nuoren on näin rakennettava ja valittava oma reittinsä kohti aikuisuutta tilanteessa, jossa nyky-yhteiskunnassa voi yhä harvemmin tukeutua aiempien sukupolvien antamiin malleihin. (Saarela 2001, 48.)

Haaveet ovat tärkeä osa nuoren habitusta ja valintojen tekoa. Valintojen tekeminen ei kuitenkaan aina yksin riitä, nuorella täytyy valinnoissaan olla mukana myös henkistä pääomaa. Perheen yhteiskunnallinen asema, asuinpaikkakunta, nuoren tiedot ja taidot ovat merkityksellisiä hänen valinnoilleen ja päätöksenteolle, sillä perheen vahvuudet kuin riskitkin ovat läsnä nuoren aikuistumisessa. Nuoren pääomia ja päätösprosessia tarkastellessa on tärkeää se, mitä he ovat saaneet kotoa eväikseen. Näihin liittyy sosiaalisten ja emotionaalisen tuen lisäksi usein myös paineita ja vaatimuksia nuorelle. Toisaalta on huomattava, että perhe on nuorelle myös suurin tukija ja juuri perheeltä saatu tuki ja siellä opitut kulttuuriset taidot ovat nuorelle aikuistumisessaan tärkeitä. (Tolonen 2005, 59- 60.)

Nuoren kasvussa vastuun ottaminen tapahtuu kolmivaiheisesti. Ensimmäisessä nuori asuu vielä lapsuudenkodissaan ja hänen vanhempansa kantavat hänestä lähes kaiken vastuun. Toisessa nuori muuttaa pois kotoaan ja ottaa vähitellen itsestään täyden vastuun. Kolmannessa vaiheessa kun nuori on oppinut kantamaan vastuun itsestään, hän on valmis ottamaan vastuun myös muista, joka konkretisoituu useimmiten omana lapsena. Vastuumallin kolmannessa vaiheessa kasvetaankin viimeistään aikuiseksi, koska nuoruuteen liittyvän itsekkyyden ja vastuuttomuuden on tuolloin pakosta jo vähennyttävä. (Salonen 2005, 89.)

2.1 Dunderfelt, käsite nuori aikuinen

Käsite nuori aikuinen on epäselvä, koska sillä tarkoitetaan hyvin erilaisissa elämäntilanteissa olevia ihmisiä. Tony Dunderfelt kuvaa sitä yhdellä sanalla, kohtaamisella. Hän nimeää tämän nuoruuden vaiheeksi, jolle on vaikea asettaa tarkkoja ikärajoja. Aikana joka on uusien ihmisten ja kulttuurien, asenteiden, arvojen ja uusien ideologioiden ilmentämistä, sekä ennen kaikkea oman persoonallisuutensa varsin erilaisten piirteiden kohtaamista. Aika joka sisältää myös paljon erilaisia kysymyksiä, mm. mihin minä pystyn elämässäni tai kuka minä oikeastaan olen? Suuret asiat tulisi saada ratkaistuksi heti, sekä uudet ihanteet ja arvot suoraan elämän eri käytänteisiin. Elämän tulee siis tuntua alati elämältä, uuden kokemisen ja elämään eläytymisen kautta, eikä elämä saa olla enää harmaata arkea. (Dunderfelt 1992, 108.)

Nuoren aikuisen elämä on usein hyvin itsekeskeistä, eikä hän pysty sitä itse täysin hahmottamaan. Elämä ja sen eri asioiden kokeminen on hyvin pitkälti hänen omien tunnelmiensa ja mielikuviansa varassa. Nuoren elämässä onkin tuolloin mielekästä vain se, mikä todella tuntuu elämältä ja näin hän kiinnostuu sellaisista asioista, minkä kokemiseen sisältyy itseä miellyttävä tunnelma. Mikäli tätä oikeanlaista tunnelmaa ei koeta, on kiinnostuneisuus yleensä kovin vähäistä. Toisaalta esimerkiksi opiskelu tai työnteko voi tuntua kovin raskaalta ja työläältä puurtamiselta, mutta puurtamisen tunnetta helpottaa usein hyvältä tuntuva ”porkkana”, esimerkiksi työpaikka ja hyvä palkka. (Dunderfelt 1992, 109.)

Dunderfeltin mukaan kolmannen vuosikymmenen puolivälissä elämänpyörteet alkavat kuitenkin usein jo rauhoittua. Tilanne tosin riippuu pitkälti myös siitä, minkälaisesta persoonasta ja elämäntilanteesta kulloinkin on kyse. Nuori aikuinen siis huomaa varsin usein itsestään, ettei enää jaksaa olla kaikessa mukana. Gould taas kuvaa tätä ikävaihetta nuoren harhakuvien menettämisen ja aidon oman itsensä etsimisen elämän vaiheeksi. Vaiheeksi, jossa elämä usein näyttäytyy vaikeammaksi ja monimutkaisemmaksi kuin aiemmin. Elämä onkin useammin taistelua, jossa ihmisen yksilönä on opittava näkemään, että järki ja tunne eivät voi kulkea siinä aina käsi kädessä mukana. (Dunderfelt 1992, 111. Lehtinen ym. 2007, 35.)

2.2 Nuoruuden loppu- aikuiseksi varttuminen

Nuorilta aikuisilta on itseltään kysytty, mitä aikuiseksi tuleminen sisältää ja mitä on olla aikuinen? Vastauksissa ovat toistuvasti nousseet esiin samat teemat, keskeistä aikuisuudessa ja aikuiseksi kasvamisessa on vastuun ottaminen. Tähän vastuuseen on luettu, omaa elämää koskevien vastuiden omaksuminen, sekä oman ja muiden elämän yhteensovittamisen sisältämät vastuut. Nämä vastuun teemat näkyvät myös eri kehitysteorioissa. Erikson pitää nuoren aikuisen tärkeimpänä kehityskriisinä juuri läheisyyden ja psyykkisen eristyneisyyden muodostamaa kriisiä. Rakastuminen ja rakastaminen, sekä toisen ihmisen hyvinvoinnin huomioiminen muodostuvat Eriksonin mukaan elämän perusvoimaksi ottaa vastuu toisesta ihmisestä. (Lehtinen, Kuusinen, Vauras 2007, 32.)

Robert Havighurstin kehitystehtäväteoriassa taas vastuun ottamisen ja läheisen ihmissuhteen teema näkyy muun muassa elämänkumppanin valitsemisena, perheen perustamisena, uravalintaan ja ammattiin valmistautumisena, yhteisestä taloudesta huolehtimisena ja kansalaisvelvollisuuksien omaksumisena. Levinson taas puolestaan kuvaa nuoren aikuisen kehittymistä ja muutosta enemmän elämänrakenteeseen liittyvinä muutoksina. Hänen teoriassaan nuori aikuinen astuu aikuisuuden maailmaan tutkimaan omia mahdollisuuksiaan ja eri vaihtoehtojaan aikuisena elämiseen. Nuori tekee näin aikuisidentiteettiään koskevia valintoja parisuhteen, ammatin, asuinpaikan ja elämäntyyliinsä kautta, pyrkien näin löytämään häntä tyydyttävän ja vakaan elämänrakenteen. (Lehtinen ym. 2007, 32.)

Roger Gould kuvaa nuoren aikuisen ikäjaksoa ilmaisulla, ”nyt en ole enää kenenkään vauva.” (I’m Nobody’s Baby Now). Gould väittääkin teoriassaan, että nuoren aikuisen minän kehittyminen kohti itsenäisen aikuisen identiteettiä vaatii psyykkisten siteiden katkaisemista vanhempiinsa. Nuorelle aikuiselle on synnyttävä tietoisuus siitä, että hän on oman itsensä ja toimintansa subjekti ja että hän on myös itse vastuussa omista tavoitteistaan ja suunnitelmistaan. (Lehtinen ym. 2007, 32- 33.)

3 NUORI AIKUINEN SEURAKUNNASSA

Nuoret aikuiset ovat sellainen ryhmä seurakuntalaisia, jotka eivät kuulu oikeastaan kenenkään työntekijän vastuualueelle. (Hiltunen 1989, 35.) Kirkon näkökulmasta nuori aikuinen onkin henkilö, jota seurakuntien nuorisotyö ei enää tavoita. Häntä voidaan kuvata seurakunnassa piirteillä asettumaton, itsenäistymisen ja identiteettinsä etsijänä, muodostajana, sekä elämänsä ”ruuhkavuosiaan” elävänä ihmisenä. Osa nuorista aikuisista on vakiintuneita perheellisiä ihmisiä ja osa ns. ”sinkkuja”. (Häkkinen 2009, 12.)

Nuoret aikuiset ovat ikäryhmänä hyvin haasteellinen kohdattava seurakunnille, sillä ikäryhmänä he asettuvat hieman hankalaan väliin. Nuorten aikuisten ikäryhmä onkin kasvanut jo ulos nuorisotyön piiristä, mutta iältään he eivät kuulu vielä aikuistyön piiriin.(Kirkko muutosten keskellä 2004, 177.) 20-vuotias tai sitä vanhempi kohtaa kirkon ja seurakunnan toiminnan tyypillisesti elämässään vain, jos hän haluaa kirkkohäät, kasteen lapselleen, osallistuu hautajaisiin tai halutessaan parisuhteeseensa kriisiapua seurakunnan perheneuvonnasta. Toisaalta kummius on yksi nuorta aikuista ja kirkkoa yhdistävä tekijä joissain tapauksissa. Jumalanpalvelukseen osallistuminen sijoittuu nuorella aikuisella lähinnä joulukirkkoon tai mahdollisen sukulaisen konfirmaatioon. (Uskosta osallinen? 2006, 7.)

Nuori aikuinen elää usein vakiintumattomassa elämäntilanteessa, jossa hän ei koe erityistä yhteyttä asuinalueeseensa tai seurakuntaansa. Kun hän etsii tai kaipaa seurakunnallista antia elämäänsä, sen saaminen ei enää ole rajoittunut maantieteellisesti. Nuoret aikuiset muuttavat usein paikasta toiseen opiskelun tai työelämän vuoksi, joten yhteisöt heidän elämässään vaihtelevat usein. Näin itselle sopivaa seurakunnallista tarjontaa saatetaan lähteä hakemaan kauempaakin. Nuoren aikuisen vapaa-aika on erittäin kilpailutettua ja jos seurakunnan tarjoama anti tai kontaktit eivät tunnu erityisen houkuttelevilta ja juuri itselle kohdistetuilta, ei osallistuminen niihin tule edes mieleen. Yhteys seurakuntaan katkeaa näin helposti, koska luontevia kontakteja ei tässä elämän vaiheessa seurakuntaan enää ole. (Hauta-aho&Tornivaara 2009, 82- 83.)

3.1 Nuori ja uskonto

Alle 25 – vuotiaista nuorista uskoo yhtä moni jälleensyntymiseen kuin Jumalaan. (ISSP 2008.) Jeesusta Jumalan poikana pitävät taas pääkaupunkiseutumme nuorista aikuisista harvemmat kuin joka kolmas, ja joka viidennelle heistä uskonnolla ei ole enää lainkaan merkitystä. (Mikkola 2006, 214.) Wilskan mukaan (Wilska 2009) nuorten aikuisten suhdetta kirkkoon kuvaa hyvin kyselytutkimuksen perusteella saatu käsitys, jossa ulkoavaruudesta tulleiden avaruusolentojen löytymistä pidetään huomattavasti todennäköisempänä kuin kirkkomme suosion kasvua.

Suomalaisten nuorten aikuisten usko kirkkoon ja sen kykyyn antaa päteviä vastauksia heidän ongelmiinsa on selvästi heikompi kuin heitä iäkkäämpien ikäluokkien. Kirkon asema onkin nuorten maailmassa eriytynyt ja uskonto kohdistunut nuoren omaksi ja varsin yksityiseksi elämänalueeksi. Nuorten elämässä kirkko kattaakin vain hengellisen elämänpiiriin kuuluvia asioita, eikä nuori koe saavansa sieltä vastauksia muihin elämäänsä liittyviin kysymyksiin. Nuoret eivät myöskään koe, että Raamatun opetukset olisivat enää sovellettavissa nykyaikaan ja näin vain joka neljäs pitää niitä vakaasti otettavina elämän ohjeinaan. (Niemelä 2003, 196.)

Suomalaiset nuoret aikuiset näyttävät varsin vähän uskonnollisilta, joka ei tosin ole uusi ilmiö. Jo vuonna 1962 kirkolliskokoukselle annetussa mietinnössä kannettiin asiasta erityistä huolta. Nuorten aikuisten miesten kohdalla seurakuntien aktiivikäyttäjänä, näytti jo tuolloin vallitsevan lähes täysi kato. (Niemelä 2003, 194.)

Viimevuosina julkaistut nuorten aikuisten uskonnollisuuteen liittyvät tutkimukset osoittavat lähes kaikki, että tämän päivän nuoret aikuiset ovat perinteisillä mittareilla mitattaessa vähemmän uskonnollisia kuin aiemmat sukupolvet. Nuorten aikuisten usko on vähenemistään vähentynyt vallalla oleviin kristillisiin uskonkäsityksiimme. Kirkon toimintaan osallistuminen ei kiinnosta ja koko kirkkomme instituutiona koetaan varsin vieraaksi. Kaiken tämän lisäksi näyttää myös siltä, että nuorten ikääntyminenkään ei tee heitä automaattisesti sen uskonnollisemmiksi. (Niemelä 2006, 43- 45.)

3.2 Nuoren identiteetti ja sitoutuminen kirkkoon

Riippumattomuutta arvostaessaan nuoret aikuiset ottavat usein etäisyyttä instituutioista ja tämä koskee myös kirkkoa. Vaikka seurakunta olisikin ollut lapsen tai nuoren aikuisen elämässä vahvasti mukana, niin useimmat kuitenkin jättäytyvät pois sen toiminnasta, eivätkä sitoudu siihen. (Elomaa, Seppälä 1989.)

Myös nykyajan nuorelle ihmiselle on varsin keskeistä kysyä, mitä siltä kirkolta oikein saa? Eräs vallalla oleva vastaus on, että kirkolta ei saa toimintaa vaan identiteetin. Nuorten aikuisten kristillinen identiteetti on kuitenkin hyvin ohut ja varsin erilainen kuin vanhempien sukupolvien. Nuorten elämässä instituutioiden merkitys, niihin sitoutuminen ja niiden auktoriteetti usko on myös vähentynyt. Kestävän kristillisen identiteetin kehittämisessä onkin tärkeää lapsuudessa vanhemmiltaan saatu uskonnollinen kasvatus, jonka painottaminen nykyaikaisessa kodissa on entistä harvinaisempaa. (Uskosta osallinen? 2006, 12.)

Nuoren aikuisen ohut kristillinen identiteetti on haaste koko kirkollemme, Uskosta osallinen? – mietinnön mukaan. Sen on jatkuvasti kyettävä tukemaan kristillisen identiteetin rakentumista ja kehittymistä. Kristillisen uskon sisältöjen merkityksen ymmärtäminen ja löytäminen nuoren omassa elämässä, sitouttaa häntä vahvemmin kirkkoon, kuin tietylle ikäryhmälle räätälöity toiminta. Identiteetin rakentuminen suhteessa kirkon perussanomaa varaan, joka näyttäytyy Jeesuksen toiminnassa, rakkaudessa ja suvaitsevaisuudessa luo nuorelle vahvan mielikuvan instituutiosta johon sitoutua. (Uskosta osallinen? 2006, 13.)

Lapsi ja nuori luovat itse oman identiteettinsä, joka sisältää aina myös hänen ja hänen kasvuympäristönsä välisen suhteen. Nuoren kasvun ja kehityksen myötä hänen kasvuympäristönsä laajenee, näin koti ja perhe saavat rinnalleen institutionaalisia yhteisöitä, sekä yhteiskunnallisia rakenteita joihin samaistua ja sitoutua. Yhteiskunnallisesta ja sosiaalisesta näkökulmista katsottuna se, mitä vaikutteita ympäristö nuorille tarjoaa, vaikuttaa siis hyvin voimakkaasti nuoren identiteetin kasvuun. Nuoren kasvuympäristön ymmärtäminen omaa perhettä, päiväkotia ja koulua laajempaan maailmaan, luokien meille mahdollisuuden pohtia

mitä se nuoren identiteetille ja kyvyille sitoutua eri instituutioihin merkitsee. (Järventie 2008, 216- 218.)

Nykynuoren maailmassa ei siis ole tärkeää sitoutua vaan kyetä muuttumaan ja mukautumaan jatkuvaan yhteiskunnalliseen muutokseen. Tämän nuoren aikuisen kasvuympäristön laajempi ymmärtäminen luo kirkon perussanomien uudelleen sanoittamiselle keskeisen kysymyksen. Mikä on kirkon sanoma nuorelle aikuiselle tässä ajassa ja onko nuorten kristillistä identiteettiä onnistuttu kirkon toiminnalla vahvistamaan ja ruokkimaan? (Uskosta osallinen? 2006,12- 13.)

3.3 Nuori aikuinen, seurakunnan käyttämätön voimavara

Nuori aikuinen on jokaisen seurakunnan voimavara, jota tosin seurakunnat eivät vielä ole itse ymmärtäneet. 20- 30 – vuotta vanhojen ikäryhmä ei ole millekään seurakunnalle helppo kohde ja he asettavat seurakunnan työntekijöille useita haasteita, tempaisten heidät mukaan elämäntavan, arvojen ja ihmissuhteitten jatkuvaan uusarviointiin. (Savolainen & Virtanen 1989, 70.)

Nuoret aikuiset ovat lapsena tai nuorena olleet useasti tavalla tai toisella seurakuntansa toiminnassa mukana. Valtakunnallisesti mitattuna nuorista aikuisista on yhdeksän kymmenestä käynyt rippikoulun, jonka jälkeen osa heistä on jatkanut seurakunnallista toimintaansa isosena. Rippikoulun käyminen näyttääkin olevan nykyaikamme yksi selkeimmistä osista vallalla olevaa nuorisokulttuuristamme. Tosin sen merkitys nuoren uskonnolliselle tietosaamiselle ja osallistumiselle kirkon toimintaan näyttää varsin vähäiseltä. (Uskosta osallinen? 2006, 6-7.) Rippikoulun suosio on edelleen hyvin suuri, vaikka se ei tuokaan nuorelle selkeästi aikuisuutta (Niemelä 2002, 112).

Uskonnolliset instituutiot eivät näyttäydä nuorille enää hengellisinä koteina, koska niissä ei ole enää riittävästi tilaa itsensä vapaalle etsimiselle. Uskonnolla on nuoren aikuisen elämässä edelleen keskeinen rooli, vaikka kirkosta ja seurakuntaelämästä onkin etäännytty. Tämän päivän nuori urbaani aikuinen haluaisi ilmaista arvojaan ja hengellisyyttään hieman toisella tavalla mihin

seurakuntamme ovat varautuneet. Nuoret aikuiset voisivat olla seurakuntiemme voimavara, mutta nykyisellään he eivät koe tarvitsevansa kirkkoa vastaamaan heidän hengellisiin tarpeisiinsa. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 42- 43.) Kirkon olisikin etsittävä keinoja, joilla se toisi perintöönsä, sekä kristinuskon pysyviä sisältöjä raikkaasti nuorten aikuisten elämään ja tähän päivään.

Nuoret aikuiset eivät ole yksi kiinteä samankaltaisten ihmisten joukko. Heidän elämänpääpiiriinsä mahtuu hyvin monenlaisia elämäntilanteita, joiden kysymykset liikkuvat arjesta aina elämän perimmäisiin ongelmiin asti. Tarjoaako seurakunta mahdollisuuden pohtia näitä nuoren aikuisen elämäntilanteita, jota koskevat perheen perustamista ja avioliittoa, opiskelua, työtä tai työttömyyttä, asuntokysymyksiä, lasten hoitoa, vaihtoehtoisia elämämalleja tai elämän muita arvoja? Yksi työntekijä nuorisotyönsä sivussa, nuorten aikuisten parissa on tuskin näiden kaikkien alojen asiantuntija. (Savolainen & Virtanen 1989, 70.)

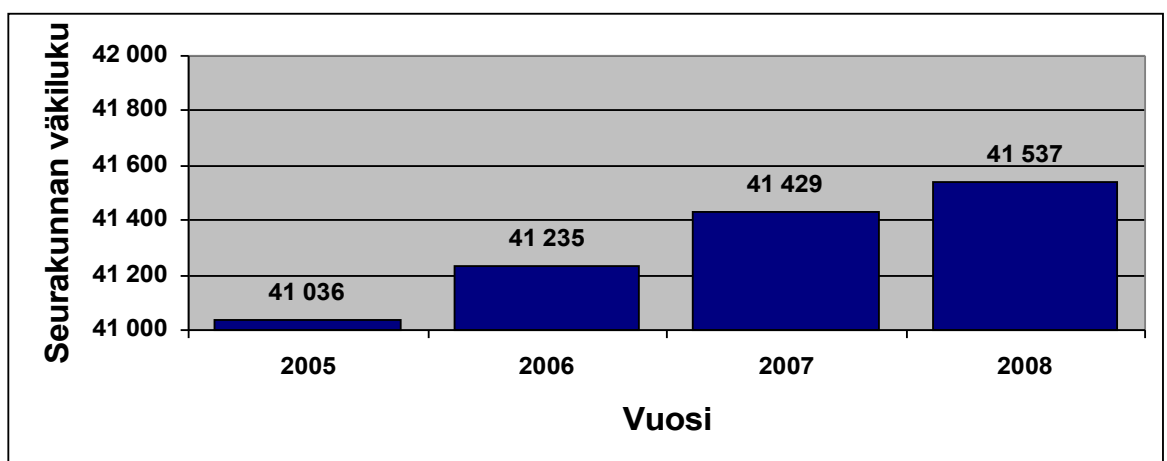
Nuoren aikuisen kannalta kirkon tulisi Uskosta osallinen – mietinnön mukaan rohkeasti viestiä siitä, mitä se haluaa ja voi olla heidän elämässään. Seurakuntien tulisi nähdä nuorten aikuisten jäsenkunta erilaisina ryhminä, joita tavoitellaan eri tavoin. Nuoret aikuiset ovat seurakuntiemme käyttämätön voimavara vain, jos heihin panostetaan aidosti ja tosissaan. Kirkon on näin oltava läsnä jäsentensä merkityksellisissä elämäntilanteissa ja muistettava, että voimakkaimmat sidokset myös nuoreen aikuiseen syntyvät silloin, kun onnistutaan olemaan läsnä ”läsnäolon kirkkona” oikealla hetkellä. Tämä edellyttää kirkoltamme nuorille aikuisille merkityksellisten elämäntilanteiden tunnistamista ja ymmärtämistä, sekä seurakuntiemme tekemän toimintaympäristöanalyysin pohjalta mielekästä toimintaa nuorten aikuisten parissa tehtävän työn tukemiseksi. (Uskosta osallinen? 2006, 13.)

4 HÄMEENLINNA-VANAJAN SEURAKUNTA

Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan perustehtävä on vaalia ihmisten uskoa Jumalaan ja rakkautta lähimmäiseen. Kirkko on pyhien yhteisö, jossa evankeliumi puhtaasti julistetaan ja sakramentit oikein toimitetaan. Seurakunta on siis jäseniensä muodostama hengellinen yhteisö, jota Jumalan sana ja sakramentit rakentavat. Seurakunta opettaa, että yksi, pyhä kirkko on pysyvä ikuisesti. Seurakunta toteuttaa tehtävänsä alati muuttuvassa maailmassa ja toimintaympäristössä, jossa sen on kyettävä huomioimaan seurakuntalaisten tarpeet ja eri elämäntilanteet. (Augsburgin tunnustus 1530, VII. Tasekirja 2009, 3.)

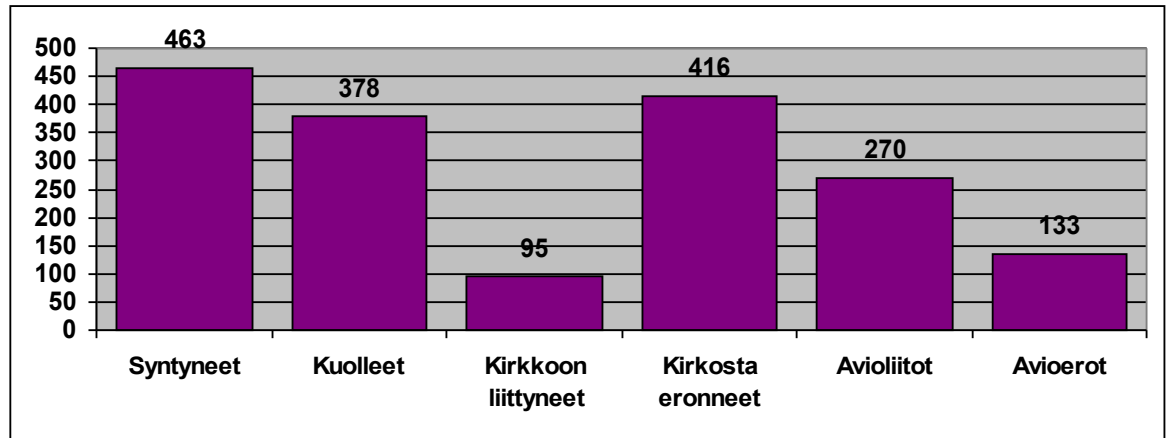
4.1 Seurakunnan väkiluvun kehitys

Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa oli vuoden 2008 lopussa kirjoilla 41562 läsnä olevaa jäsentä (Kuvio 1). Seurakunnan väkiluku oli kasvanut edelliseen vuoteen verrattuna 123 henkilöllä. Vuodesta 2005 seurattuna seurakunnan väkiluku on tasaisesti hieman kasvanut, eli 526 henkilöä. Myönteinen kehitys seurakunnan väkiluvun muutoksessa viestii osaltaan myös Hämeenlinnan seudun positiivisesta muuttovoittoisuudesta. (Tasekirja 2009, 11.)

KUVIO 1. Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan väkiluvun kehitys vuosina 2005-2008. (Tasekirja 2009, 11.)

Hämeenlinna-Vanajan seurakuntaan syntyi 463 lasta ja kuolleita puolestaan oli 378. (KUVIO 2). Seurakuntaan oli liittynyt 95 henkilöä, kun taas siitä erosi 416 henkilöä (Kuvio 2). Avioliittoja seurakunnassa solmittiin 270 ja avioeroja vuoden aikana tapahtui 133.

KUVIO 2. Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa tapahtuneita muutoksia 2008. (Tasekirja 2009, 11.)

4.2 Seurakunnan toiminta pääluokittain

Hämeenlinna-Vanajan seurakunta jakautuu selkeästi kahteen eri osa- alueeseen, hallinnolliseen ja toiminnalliseen. Seurakunnan yleishallinto antaa seurakuntalaisille, luottamushenkilöille ja työntekijöille palveluja, tietoa ja ammattitaitoa seurakunnan tehtävän ja seurakuntatyön toteuttamiselle. Yleinen seurakuntatyö taas toteuttaa seurakunnalle Suomen ev.lut. kirkossa annettuja tehtäviä Hämeenlinnan kaupungissa. Seurakunta pyrkii olemaan kaikilla toimillaan ihmisen rinnalla kulkija, heidän jokapäiväisessä elämässään. Tätä perusajatusta toteutetaan jokaisessa eri ikäluokassa, ihmistä ja ihmisyyttä arvostaen. Seuraavaan kuvion (KUVIO 3) olen koonnut selventääkseni Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan seurakuntatyön tehtäväalueita menojakautuman pohjalta. (Tasekirja 2009, 12, 13.)

KUVIO 3. Seurakunnan toiminnan menojen jakautuminen (Tasekirja 2009, 13.)

Lähetystyön on seurakunnan tehtävä josta säädetään kirkkojärjestyksessä. Sen tarkoituksena on evankeliumin sanoman levittäminen kaikkien ihmisten keskuuteen maailmassamme. **Aikuistyön** tarkoituksena sen sijaan on suunnitella, toteuttaa ja kehittää seurakunnan toimintaa, joka vie evankeliumin sanomaa seurakunnan aikuisväestön keskuuteen. (Tasekirja 2009, 35.)

Yleinen seurakuntatyö toimittaa jumalanpalvelukset ja muut kirkolliset toimitukset. Tällä elämällään seurakunta synnyttää ja vaalii ihmisissä uskoa Jumalaan, luoden toivoa tulevaisuuteen ja rakkautta lähimmäiseen. Työntekijät, luottamushenkilöt ja seurakuntalaiset rakentavatkin yhdessä yleisen seurakuntatyön kautta uskon ja toivon yhteisöä, joka on alati ajassa seurakuntalaisen mukana. (Tasekirja 2009, 14.)

Tiedotuksen tehtävänä on välittää seurakuntalaisten saataville varsin monipuolista, avointa ja oikeaa tietoa seurakunnan sanomasta, toiminnasta, taloudesta, hallinnosta ja tehtävästä, sekä herättää keskustelua kristilliseen aihepiiriin liittyvistä asioista. Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan viestinnän periaatteena onkin avoimuus ja ajantasaisuus. (Tasekirja 2009, 16.)

Musiikkityön toiminta-ajatuksena seurakunnassa on suunnitella, kehittää ja toteuttaa musiikin keinoilla tehtävää toimintaa. Sen tavoite on, että se mahdollisimman monipuolisesti ja korkeatasoisesti palvelee ja tukee seurakunnan jumalanpalveluselämää, kirkollisia toimituksia ja muita tilaisuuksia. Musiikkityö vastaa seurakunnan musiikkiryhmien, kuorojen ja solistien toiminnasta kaikissa eri ikäryhmissä. (Tasekirja 2009, 18.)

Lapsi ja nuorisotyö huolehtivat kasteopetuksen antamisesta kaikissa (lapsi ja perhetyö, pyhäkoulutyö, varhaisnuorisotyö, partiotyö, rippikoulutyö, nuoriso ja erityisnuorisotyö ja oppilaitustyö) työmuodoissaan seurakunnassa Työntekijät rohkaisevat lapsia ja nuoria uskomaan luterilaisen uskontunnustuksen mukaisesti kolmiyhteiseen Jumalaan. Lapsi ja nuorisotyö Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa luokin osallistujille mahdollisuuden saada myönteisiä kokemuksia itsestään, lähimmäisestään, kuin Jumalasta. (Tasekirja 2009, 21.)

Diakoniatyö on seurakunnallista ihmisten henkilökohtaista kohtaamista heidän erilaisissa elämäntilanteissa ja kriiseissä. Se on myös pienryhmämuotoista diakoniaa, jossa kohdataan seurakuntalaisia toiminnan ja vertaistukiryhmien puitteissa. Seurakunnan diakoniatyö innostaa vapaaehtoistoimintaan, jossa ihmiset itse etsivät ja haluavat tehdä jotain mielekästä lähimmäisensä sekä seurakuntansa hyväksi. Diakoniatyö on seurakuntalaiselle psykofyysistä kohtaamista, joka tarjoaa mahdollisuuden virkistäytymiseen toimintansa kautta. (Tasekirja 2009, 27.)

Perheneuvonta toimii seurakunnassa sen perheasiain neuvottelukeskuksen kautta. Keskuksen, jonka tehtävänä on kristillisellä pohjalla toimien, keskusteluavun ja terapian menetelmiä käyttäen, auttaa ja tukea ihmistä hänen lähisuhteiden ongelmissa. Neuvottelukeskuksen toiminnan pääpaino onkin hoidollisessa työssä, joka auttaa erialaisissa kriiseissä olevia ihmisiä yksilö, pari- ja perheterapeuttisin menetelmin. Neuvottelukeskuksen henkilökunta pitää myös yhteyttä muihin alueemme seurakuntiin. (Tasekirja 2009, 32.)

Sairaalasielunhoito on seurakunnan ja kirkon työtä yhteiskunnan eri laitoksissa. Sitä pidetäänkin varsin olennaisena osana ihmisen kokonaisvaltaista hoitoa, jossa otetaan huomioon ihminen fyysisenä, psyykkisenä, sosiaalisena ja hengellisenä kokonaisuutena, kaikkine tarpeineen. Keskeisintä seurakunnallisessa sairaalasielunhoidossa on lähimmäistä kunnioittava kohtaaminen, kuunteleminen, läsnäolo ja evankeliumin tuoma lohdutus. Seurakunnan tarjoama sairaalasielunhoito onkin potilaita, omaisia ja henkilökuntaa varten. (Tasekirja 2009, 34.)

4.3 Nuori aikuinen -toiminta

Nuori aikuinen -toiminta ei seurakunnassa sijoitu määräaikaisena projektina toteutuvana toimintana mikään varsinaisen työalan alaisuuteen. Kaksivuotisen projektin asetti kirkkoneuvosto alkavaksi vuonna 2008 ja näin Nuori aikuinen -toiminta seurakunnassa toteutui aluksi kirkkoneuvoston suorassa alaisuudessa. Hämeenlinnassa toteutuneen kuntaliitoksen myötä rakentui alueelle myös uusi seurakuntayhtymä ja näin vuoden 2009 alusta projekti jatkui uuden seurakuntaneuvoston suorassa alaisuudessa. Projektille myönnettiin syksyllä 2009 kahden vuoden jatkoaika, joka tarkoittaa projektin jatkumista aina vuoden 2011 loppuun. Mainittakoon, että projektille ei ole nimetty lainkaan ohjausryhmää. Tämä on selkeästi hankaloittanut projektin kokonaisvaltaista hahmottamista. Projektille tulisi aina koostaa ohjausryhmä joka koostuu sellaisten organisaatioiden ja sidosryhmien edustajista, joille hankkeen toteutuminen on tärkeä ja mielenkiintoinen haaste. Nyt seurakunnasta tätä tahtotilaa ei ole ilmeisesti löytynyt.

Seurakunnan useilla työaloilla on myös suoraa kosketuspintaa alueen nuoriin aikuisiin. Osa seurakunnallisten työalojen tehtäväalueista on sellaisia, joihin nuori aikuinen voi itse osallistua ja osa taas sellaisia, joihin osallistuminen tapahtuu oman perheen tai lasten kautta. Perheen pienempien lasten kautta muodostuviksi kosketuspintoiksi voidaan nimetä mm. päiväkerho-, pyhäkoulu-, varhaisnuoriso- ja musiikkityö. Nuori aikuinen voi myös itsenäisesti osallistua diakonia- ja lähetystyön, musiikki tai yleisen seurakuntatyön kautta sen toimintaan, sekä olla

siten ilman varsinaista nuori aikuinen ohjausta läsnä seurakunnan toiminnassa. Seurakunnan toiminnassa nuoria aikuisia on mukana mm. kuoroissa, Tuomas-messuissa, tuntiohjaajina varhaisnuorisotyössä, partiotoiminnassa, avoimissa päiväkerhoissa, diakonia ja lähetystössä. (Hämeenlinna-Vanajan seurakunta 2008, 46.)

5 TUTKIMUSTEHTÄVÄ JA -MENETELMÄ

Tutkimustehtävänäni on selvittää Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa kirjoilla olevien nuorten aikuisten kiinnostusta seurakunnan toimintaa kohtaan. Tavoitteenani tutkimuksen tekemisessä on se, että se tukee Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa meneillään olevaa Nuori aikuinen -projektia, antamalla vastauksia, joiden kautta seurakunnan työntekijät ja luottamushenkilöt pystyvät hyödyntämään tutkimustuloksia työssään, sekä luottamustoimissaan seurakunnan toimintaa suunnitellessa ja kehittäessä.

Tutkimusongelmat:

1. Millainen tarve nuorten aikuisten toiminnalle seurakunnassa on?
2. Millainen toiminta kiinnostaisi nuoria aikuisia?
3. Miten seurakunnan tulisi kehittyä toimintaympäristönä nuorille aikuisille?
4. Mistä ja miten nuori aikuinen löytää tiedon toimintaansa?

5.1 Tutkimusmenetelmä

Tutkimusmenetelmä on kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus, joka toteutettiin kyselylomaketutkimuksena. Keskeistä kvantitatiivisessa tutkimuksessa ovat mm. aiemmista tutkimuksista tehdyt johtopäätökset, aiemmat teoriat, käsitteiden määrittely, havaintoaineiston soveltuminen määrälliseen mittaamiseen, henkilöiden valinta joita tutkitaan, aineiston saattaminen tilastoitavaan muotoon, sekä loppupäätelmien teko havaintoaineiston tilastolliseen analysointiin perustuen. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2005, 131.)

Tutkimusmenetelmää valittaessa on otettu huomioon tutkimuksen laajuus, joka kohdentui kyselykaavaketutkimuksena 100 seurakuntamme nuoreen aikuiseen. Katson, että kyselykaavaketutkimuksessa vastausten todenperäisyys on parempi kuin haastattelututkimuksessa, koska haastattelutilanteessa läsnäoloni saattaisi vaikuttaa vastaajan vastauksiin. Lisäksi kyselylomakkeelle on mahdollisuus esittää enemmän kysymyksiä, koska lomakkeella on valmiit vastausehdot monimuotoisille

kysymyksille. Kysymykset ovat myös jokaiselle tutkimukseen osallistuvalla henkilölle samat, joka nähdään yleisesti luotettavuutta parantavana tekijänä. Vastaaja saa myös kyselykaavaketutkimuksessa rauhassa pohtia vastauksiaan ja tarpeen mukaan palata aiempiin vastauskohtiin tarkentaakseen niitä. Kyselytutkimuksen heikkoutena pidetään huonoa vastausprosenttia jos kysely toteutetaan postitse. Tutkimukseni aineiston kerään fyysisesti itse ja aineistonkeruu tapahtuu seuraavassa alaluvussa kirjatulla menetelmällä. (Valli 2001, 101.)

5.2 Kyselyn laatiminen ja toteutus

Tutkimuksessa käytetty kyselylomake on laadittu yhteistyössä projektisihteerin kanssa Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa. Projektisihteerini oli tukenani kun suunnittelin kysymyksiä, sekä monivalintakysymysten vastausvaihtoehtoja. Hämeenlinna-Vanajan seurakunta toimii työni tilaajana, joten näen tärkeäksi, että projektisihteerillä oli oikeus esittää ajatuksiaan, mielipiteitään ja toiveitaan toteutetun kyselyn suhteen. Seurakunta teki myös oman päätöksensä, jossa tutkimuksen laajuuden määrättiin koskevan 100 nuorta aikuista.

Kyselyn toteutus tapahtui Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan alueella ja sen toteutuksesta vastasin täysin itse. Syksyn 2009 aikana satunnaisella otannalla pyysin 100 Hämeenlinalaista nuori aikuinen ikäluokkaan 18–29-vuotiaasta vastaamaan kyselyyni. (LIITE 1) Kyselyä toteutin mm. seurakunnan eri tilaisuuksissa, kauppakeskuksissa, uimahallissa, neuvoloissa, aikuiskoulutuskeskuksessa, ammattikorkeakoululla, eri työpaikoilla, jäähallissa ja ystäväpiirini nuorten aikuisten välityksellä. Valitsin kyselylomakkeen täyttöpaikat ja ajat siten, että mahdollisimman monet pystyivät palauttaa kyselyn heti, osalle annoin postimerkillä varustetun palautekuoren mukaan. Tutkimukseen vastanneiden henkilöiden kirjoja pidän hyvin laajana ja näin toteutettuna kysely painottui tasaisesti kaikkiin nuori aikuinen -ikävuosiin, tietämättä heidän todellista sidettä seurakuntaan.

Tutkimustulokset eli vastaukset ilmoitan henkilömäärän mukaan, koska vastanneiden määrä on tasan sata. Päädyin tähän tutkimukseeni edetessä, sillä prosenttimäärät antaisivat helposti ehkä vaikeammin tulkittavan kuvan selkeästä kokonaisuudesta.

5.3 Kyselykaavakkeen rakenne

Kyselyssä (LIITE 1) on kohdissa 1- 6 selvitetty vastaajantietoja. Sukupuoli ja ikä antavat tutkimuksen joissakin kohdissa tarpeellista taustatietoa tarkastella niin iän kuin sukupuolten välisiä eroja suhteessa seurakunnan toimintaan. Kolmannesta kysymyksessä selviää vastaajan asuinpaikka, koska oli tarpeellista selvittää, mikä oli vastaajien asuinpaikkajakauma ja onko sillä merkitystä seurakunnan toimintaan osallistumisen ja tarjonnan kannalta. Neljännestä kysymyksestä tarkentuu vastaajan sosiaalinen asema yhteiskunnassa ja viidennestä kysymyksestä vastaajan siviilisääty. Kuudennessa kysymyksessä kysyttiin vastaajan perheellisyyttä, koska lapsilla ja lapsiperheillä on usein selkeämpi yhteys seurakunnan toimintaan, siihen osallistumisen kannalta. Työelämänohjaajan pyynnöstä tähän kysymykseen liitettiin myös kirkko/siviilivihkimys täydennys.

Kysymyksissä 7.-22. kartoitin vastaajien aikaisempaa osallistumista seurakunnan toimintaan heidän elämänsä aikana. Vaihtoehtoina olivat kerhot, partio, rippikoulu, isoiskoulutus/isoistoiminta, nuorten toiminta, jumalanpalvelukset tai messut, musiikkitoiminta (kuorot, konsertit), lähetystyö (esim. lähetysjuhlat, lähetyslounas), diakoniatoiminta, vapaaehtoistyö, kirkolliset toimitukset (kaste, häät, hautajaiset) raamattu/rukouspiiri, opiskelijaillat, retket tai leirit, avoimet ovet. Asettamani vaihtoehdot perustuivat kaikki seurakunnassa jo tarjolla oleviin vaihtoehtoihin sen eri toimintamuodoissa. Osallistumisella seurakunnan toimintaan aiemmin kysymyksellä, halusin selvittää, oliko mahdollisella seurakuntataustalla mitään merkitystä nykyiselle kiinnostukselle toimintaa kohtaan. Lisäksi vastaukset antoivat suuntaa sille, mitkä seurakunnan työmuodoista ovat vetäneet eniten ihmisiä piiriinsä.

Kysymyksessä 23 selvitin vastaajien osallistumisaktiivisuutta seurakunnan toimintaan vuoden 2009 aikana ja kysymyksessä 24 kartoitin vastaajien kiinnostusta Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan tarjoamaa nuori aikuinen toimintaa kohtaan.

Kysymyksissä 25 ja 26 selvitin seurakunnan toimintaan tulemisen vaikeutta ja sitä, miten toimintaan olisi mahdollisimman helppo osallistua. Näiden kysymysten pohjalta seurakunnassa voidaan miettiä, onko työntekijöiden mahdollista vielä enemmän helpottaa ja madaltaa kynnyistä ihmisten mukaan saamisessa sekä osallistumisessa seurakunnalliseen toimintaan.

Kysymys 27 liittyi Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan toiminnan ja tapahtumien tiedottamiseen. Selvitin kysymyksen avulla, mistä vastaajat saavat parhaiten tietoa seurakunnan nuori aikuinen kuin muustakin toiminnasta. Vaihtoehtoina kysymyksessä olivat paikalliset lehdet, Internet, ystävien kautta saatu tieto, jaetut esitteet vai muualta. Asetetut vaihtoehdot perustuivat seurakunnan tiedottajan kanssa käymiini keskusteluihin.

Kysymykset 28 ja 29 lisättiin tutkimuksen kyselyyn seurakunnan viranhaltijoiden puolesta. Niillä haluttiin selvittää nuori aikuinen -toiminnan todellinen tarve ja minkälaiset sisällöt toiminnassa olisivat kiinnostavia. Kysymysasettelun vastaukset antavat suuntaviivoja koko nelivuotisen nuori aikuinen projektin elämänkaarelle ja tarpeellisuudelle seurakunnassa. Tutkimuksen kysymyksinä ne ovat myös luottamushenkilöjohdolle varsin suuntaa antavia.

Kysymys 30 perustuu ajatukselle, olisiko perheellisen helpompi tulla mukaan nuori aikuinen toimintaan jos lastenhoito olisi järjestetty. Kysymyksen asettelulla lastenhoidon tärkeydestä haettiin vastausta myös kaikkiin muihin seurakunnan järjestämiin toimintoihin laajemminkin, koskien mm. jumalanpalveluksia, kirkkokonsertteja, Raamattu ja rukouspiirejä jne. Olisiko osallistuminen yleisesti helpompaa ja aktiivisempaa, jos lapset olisi huomioitu enemmän.

Kysymys 31 kartoittaa kuinka tärkeänä osallistuja näkee seurakunnan tapahtumien ja toiminnan hengellisen luonteen. Tämä kysymys antaa vastauksen

nuori aikuinen toiminnan järjestämisen hengelliselle tasolle ja tarpeelle kehittää myös muunlaista seurakunnallista toimintaa.

Kysymys 32 painottuu seurakuntavaaleihin, jossa selvitin vastaajien äänestysaktiivisuutta edellisissä seurakuntavaaleissa, jotka käytiin syksyllä 2006. Kysymyksellä 33, selvitin vastaajien sopivuutta ja innokkuutta heidän omasta ajatuksestaan olla mukana seurakunnan päätöksenteossa.

Viimeisenä kyselykaavake sisältää kohdan 34, jossa vastaajat saivat laittaa omia terveisiään Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan työntekijöille. Lisäsin tämän kysymyksen alle myös ”sana on vapaa” osion, jossa terveisien lisäksi sai purkaa sisintään syvemmin. Tämän suuntaisen palautteen antamiselle tarjoutuu mielestäni hyvin harvoin seurakunnallisessa toiminnassa mahdollisuus, joten katsoin sen nyt aiheelliseksi. Palautteet, jotka on tarkoitettu suoraan Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan työntekijöille, toimitin heille itselleen suoraan, enkä käsittele niitä sen enempää julkisesti. Tutkimustulokset -osion lopussa käsitelen näin ollen saatua palautetta yleisellä tasolla.

5.4 Kyselyn purkaminen

Kyselylomakkeiden vastausten purkaminen tapahtui yksinkertaisesti jäsentämällä aluksi vastaajat omiin ikäluokkiinsa. Tämän jälkeen määrittelin aineistossa ilmenevät eri kysymykset ikäkuokittain ja vertailin vastausten esiintymistä/jakautumista. Tutkimustulokset tallensin Microsoft Excel- ohjelmaa hyväksi käyttäen kuvioiksi ja taulukoiksi, eli luokittelin aineistoa aina jonkin kysymykseen saamieni vastausten pohjalta. Ryhmittelin asioita siis eri ikäryhmien ja sukupuolen mukaan. Tein kyselyn purkamiseksi myös alustavan ryhmittelyn kaikille kysymyksille joihin vastauksia hain, koska tutkittavaa aineisto oli paljon. Näin eri ryhmien asiat/mielipiteet pysyivät ominaan, mikä helpotti aineiston jatkokäsittelyä.

5.5 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Tuomi ja Sarajärvi (2002, 135- 136.) kirjoittavat, että suoritettujen tutkimusten jälkeen on pystyttävä arvioimaan myös sen luotettavuutta. Tutkimuksen tulosten luotettavuutta pohtiessa olisikin otettava huomioon ainakin seuraavat tutkinnolliset osatekijät: ymmärrys siitä, mitä tutkitaan ja miksi, tutkijoiden motiivit, tutkimuksen tekeminen ja niiden onnistuminen, tutkimuskohteiden valinta, tutkimuksen aikataulu, eettisyys, sekä raportoinnin onnistuminen.

Nuori aikuinen - tutkimukseni antoi vastauksia niihin kysymyksiin, joita sille oli asetettu. Tutkimuksen tarkoitus ei ollut valtakunnallisesti selvittää yleistä mielipidettä Nuori aikuinen – toiminnasta, vaan se pureutui Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan alueella tehtävään kehitystyöhön. Tutkimuksen aihe oli onnistunut ja varsin ajankohtainen seurakunnassa meneillään olevan projektin myötä. Ennen tutkimusta oletin, että seurakunnan jo nykyisellään tarjoamat toimintamahdollisuudet Nuorille aikuisille olisivat riittävän monipuoliset. Olin tässä oletuksessani lähes oikeassa, mutta tutkimus osoitti kuitenkin toiminnan todellisen tarpeellisuuden ja sen tärkeyden. Ongelmiakin toiminnalle ja siihen osallistumiselle tosin löytyi. Tutkimus osoittikin, kuinka paljon Nuori aikuinen toiminnalle seurakunnassa olisi tarvetta ja minkä suuntaista sen tulisi olla.

Tutkimukseni tilaaja Hämeenlinnan- Vanajan seurakunnan kanssa loimme tutkimuksen tekemiselle järkevän aikataulun. Noin vuoden kestänyt tutkimustyö valmistui suunnitellun aikataulun puitteissa toukokuun 2010 loppuun mennessä. Aiheen ja tutkimuksessa käytetyn kyselyn keräämisen monimutkaisuuden vuoksi olen varsin tyytyväinen toteutuneeseen aikatauluun. Tutkimukseni raportointi toteutui aikataulullisesti hyvin ja päästyäni kunnolla käsiksi tutkimukseni kirjoittamiseen työ eteni suurella motivaatiolla ja innolla.

Tutkimuksen toteuttamistavassa pyrin noudattamaan eettisesti kestävästä tutkimuksesta periaatteita. Tutkimuksen kyselylomakkeessa ei kerätty henkilötietoja tunnistettavasti ja jokaisen tutkimuslomakkeen käsittelin lisäksi luottamuksellisesti. Tämä asia kerrottiin jokaiselle tutkimukseen osallistuneelle henkilölle niin suullisesti kuin kyselykaavakkeen mukana olleessa saatteessa. Tutkimukseen

osallistuneelle kerrottiin myös se, mitä varten tutkimus tehdään ja missä tutkimustulokset tullaan aikanaan julkaisemaan. Saatekirjeen lopussa olivat omat yhteystietoni, joten tutkimukseen osallistuneella on mahdollisuus halutessaan ottaa edelleen yhteyttä minuun tutkimuksen puitteissa.

Eettisten näkökohtien riittävä huomioiminen tutkimusta tehtäessä onkin varsin vaativa tehtävä. Tutkimuksen kaikissa vaiheissa on vältettävä epärehellisyyttä. Keskeisiä eettisiä vaatimuksia tutkimustyössä ovat muun muassa plagioinnin välttäminen, tuloksien rehellinen esittäminen sekä huolellinen raportointi. Mikäli toisen tekstiä kuitenkin halutaan lainata, se tulee kopioida suoraan ja merkitä asianmukaisin lähdemerkinnöin. (Hirsjärvi ym. 2005, 25–27.)

Tutkimuksen luotettavuutta arvioitaessa sen merkitystä lisää mielestäni tapa jolla tutkimus toteutettiin. Henkilökohtaisen tutkimuskaavakkeen täyttäminen tapahtui jokaisessa tapauksessa tutkijan omasta pyynnöstä tutkittaville henkilöille. Otanta oli luotettavalle tutkimukselle riittävän laaja ja sen kerääminen tapahtui kattaen lähes kaiken Hämeenlinna- Vanajan seurakunnan maantieteellisen alueen. Tutkimus lisääkin varsin selkeästi ymmärrystä tutkittavasta alueesta. Aikaisempia maassamme tehtyjä Nuori aikuinen – tutkimuksia ei ole toteutettu seurakuntamme alueella ja näin niiden avulla ei ole voitu saada täyttä ja selkeää ymmärrystä kyseisestä toiminnasta alueellamme. Tutkimukseni antaa selkeitä tuloksia siitä, miten Nuori aikuinen – toimintaa tulee toteuttaa ja kehittää Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa.

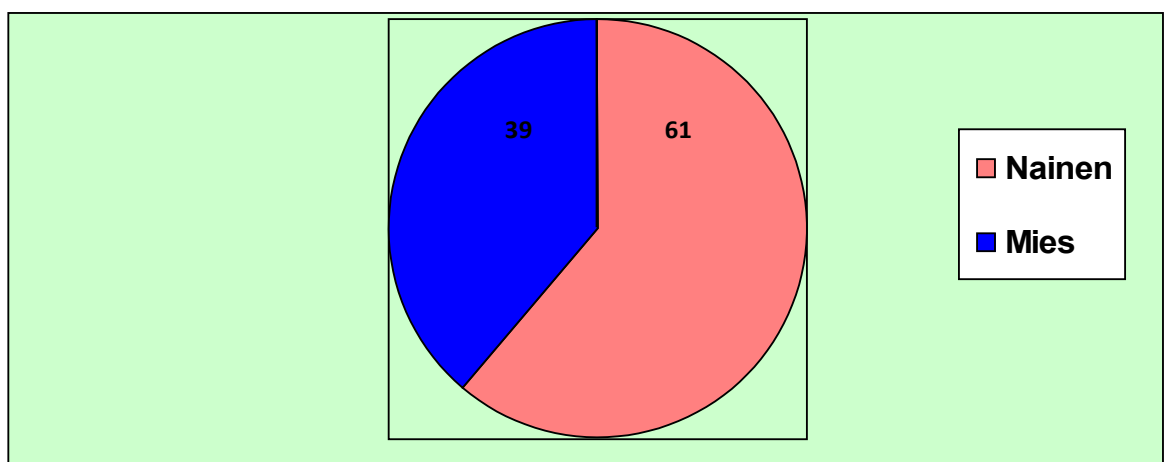
6 TUTKIMUSTULOKSET

Seuraavassa osiossa käyn läpi kyselyistä saamani tulokset yksityiskohtaisesti. Olen jakanut edellä auki luetut kysymykset aihealueittain ryhmiksi, jotta tulosten käsitteleminen on helpompaa.

6.1 Vastaajien taustatiedot

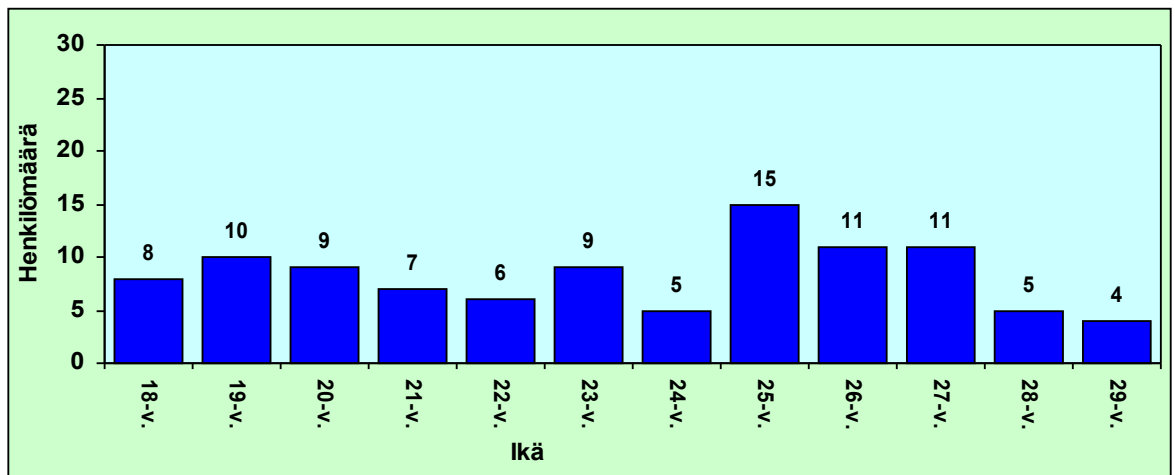
Taustatiedoissa käsittelen sukupuolta, ikää, asuinpaikkaa, ammattia, siviilisäätystä ja perheellisyyttä. Lisään tähän kohtaan myös naimisissa olevien vihkitapahtuman toteuman, kirkko/siviilivihkimys.

Kyselyyn vastanneista 61 oli naisia ja 39 miehiä (KUVIO 4). Vastanneiden sukupuolijakaumasta ei kuitenkaan saa suoraan tehdä johtopäätöstä, että naiset olisivat olleet aktiivisempia vastaamaan kyselyyni tai kiinnostuneempia vaikuttamismahdollisuuksistaan kuin miehet. Keräsin tutkimusmateriaa hyvin monissa eri paikoissa joissa sattumalta nuoriin aikuisiin lukeutuvat naiset olivat lapsineen usein enemmän saatavilla. Tutkimuksen yleishyödyllisyyden kannalta en nähnyt kuitenkaan tarpeelliseksi erotella sukupuolten välisiä eroja esimerkiksi suhteessa seurakunnan toimintaan.

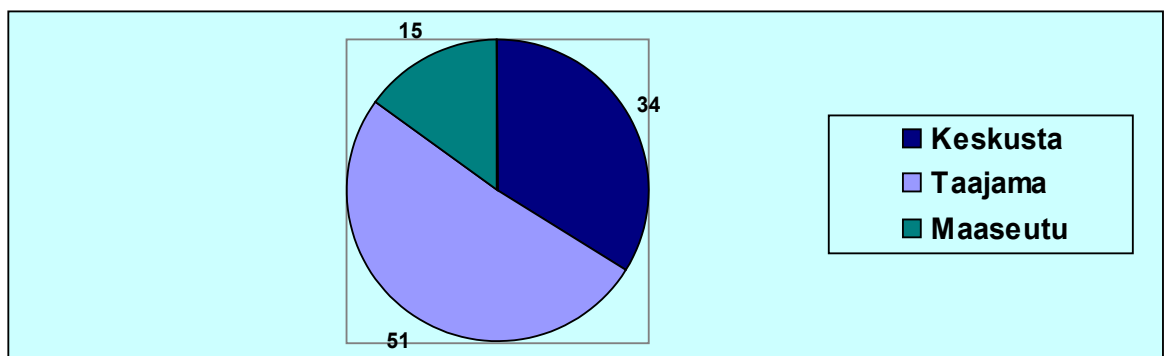
KUVIO 4. Vastaajien sukupuolijakauma

Kysely toteutettiin ikäjakaumaltaan 18–29-vuotiaille nuorille aikuisille. Pysin saamaan jokaisesta ikäluokasta kyselyyn vastaajia, mutta iän määrittäminen satunnaisella otannalla oli kuitenkin varsin vaikeaa. Keräämistäni 100 kyselystä vastauksia tuli jokaisesta ikäluokasta (KUVIO 5). Vastauksia sain eniten 25-vuotiailta (15 henkilöä), toiseksi eniten 26 ja 27 vuotiaista, (11 henkilöä) kolmanneksi eniten 19 -vuotiailta (10 henkilöä). Vastauksia sain myös jo 29-vuotta täyttäneiltä, (12 henkilöä) mutta heitä ei tutkimuksessa ole mitenkään huomioitu.

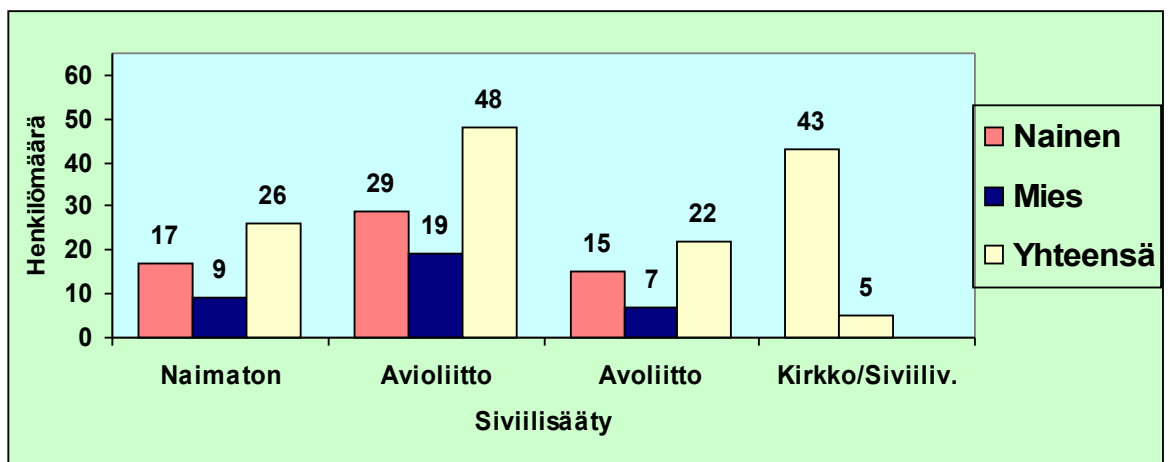
Kuvio 5. Vastaajien ikäjakauma

Kyselyyn vastanneista nuorista aikuisista enemmistö asui Hämeenlinnan kaupungin eri taajamissa (51). Toiseksi eniten heitä asui keskustassa (34) ja vähiten maaseudulla (15) (KUVIO 6). Kyselyyn vastanneista enemmistö oli ammatiltaan työssä käyviä 39 ja kotiäitejä 22. Opiskelijoita heistä oli 21 ja työttömiä 8 henkilöä, yrittäjinä vastaajista toimi 9 ja koti isänä 1.

KUVIO 6. Vastaajien asuinalue jakauma

Vastaajista 26 henkilöä ilmoitti olevansa siviilisäädyltään naimaton. Avioliitossa on 48 henkilöä, avoliitossa 22 henkilöä ja eronneita 4 henkilöä. Naimattomia naisia oli 17 ja 9 miestä. Avioliitossa olevista 48 henkilöstä naisia on 29 ja miehiä 19. Avoliitossa 22 henkilöstä naisia on 15 ja miehiä 7. Henkilöistä jotka ilmoittivat olevansa eronneita, oli kaksi naista ja kaksi miestä. Kyselyyn vastanneista kukaan ei luokitellut siviilisäädyn ”leski” tai ”rekisteröity parisuhde”. Perheellisyyttä kysyttäessä 54 henkilöllä oli lapsi tai lapsia ja näin he olivat enemmistönä vastaajista 54/100. Kirkkoviikimyksen ilmoitti avioliitossa olevista 48 henkilöstä 43 ja siviiliviikimyksen 5 henkilöä. (KUVIO 7).

KUVIO 7. Vastaajien siviilisäätty

6.2 Aiempi osallistuminen seurakunnan toimintaan

Tässä alaluvussa käsittelen vastaajien aikaisempaa aktiivisuutta osallistua seurakunnan toimintaan. Kysymysasettelu kohdentui koko heidän tähänastisen elämänsä ajalle (TAULUKKO 1).

Tutkimuksen kysely toteutettiin satunnaisella otannalla ja vastaajien jäsenyyttä seurakuntaan ei kysytty. Tämä saattaa selittää, että 13 henkilöä ilmoittaa etteivät ole osallistuneet kirkollisiin toimituksiin, (kaste, häät, hautajaiset) lainkaan. Jumalanpalvelukseen/messuun ei ole ilmoittamansa perusteella osallistunut 20 henkilöä ja rippikoulun on jättänyt 100 vastaajasta käymättä 16 henkilöä, jota tutkimustuloksena pidän alueellamme yllättävänä. Valtakunnallisesti vertailtuna

vuonna 2007 rippikoulun kävi maassamme noin 59 900 nuorta, mikä vastaa 88,5 prosenttia. (Monikasvoinen kirkko 2008, 136.)

Seurakunnan isostoimintaan elämänsä aikana on osallistunut 64 henkilöä, varhaisnuorisotoimintaan tai partiotyön toimintaan 55 henkilöä, retkille tai leireille 61 henkilöä ja yleisesti nuorten toimintaan 47 henkilöä sadasta vastaajasta. Näitä toimintoja toteutetaan seurakunnan nuorisotyössä, jota voidaan pitää tutkimustulosten valossa varsin merkittävänä työalana seurakunnassa. Isostoiminta ja varhaisnuorisotyö ovat seurakuntiemme nuorisotyön toiminnan kulmakiviä. Valtakunnallisesti vuonna 2007 isoskoulutukseen osallistui 27 000 nuorta ja heistä 18 000 nuorta toimi isosena, osuus on noin 35 % ko. ikäluokasta. (Monikasvoinen kirkko 2008, 146.)

Seurakunnan musiikkitoimintaan on elämänsä aikana osallistunut 55 henkilöä. Kysymysasettelussa oli vaihtoehtoina mainittu musiikkitoiminta, kuorot ja konsertit. Kauneimmat joululaulut oli jätetty kyselylomakkeelta pois, vaikka ne vuosittain keräävätkin yli puoli miljoonaa suomalaista kuulijaa. (Monikasvoinen kirkko 2008, 103.)

Diakoniatoiminnassa ilmoitti olleensa mukana 9 henkilöä ja lähetystyöhön on osallistunut 25 henkilöä. Muuta vapaaehtoistyötä elämänsä aikana on tehnyt 27 henkilöä ja raamattu/rukouspiiri toimintaan tunnisti osallistuneensa 39 henkilöä vastanneista.

Seurakunnan oppilaitostyön piiriin kuuluvissa opiskelijailloissa on käynyt 39 henkilöä vastaajista ja seurakunnan järjestämät avoimet ovet tapahtumissa vain 20 henkilöä vastaajista. Avoimet ovet tapahtumien vähäistä osallistumista pidän tutkimuksen valossa yllättävänä, koska tiedän ainakin seurakunnan nuorisotyön toteuttaneen niitä varsin usein tällä nimikkeellä.

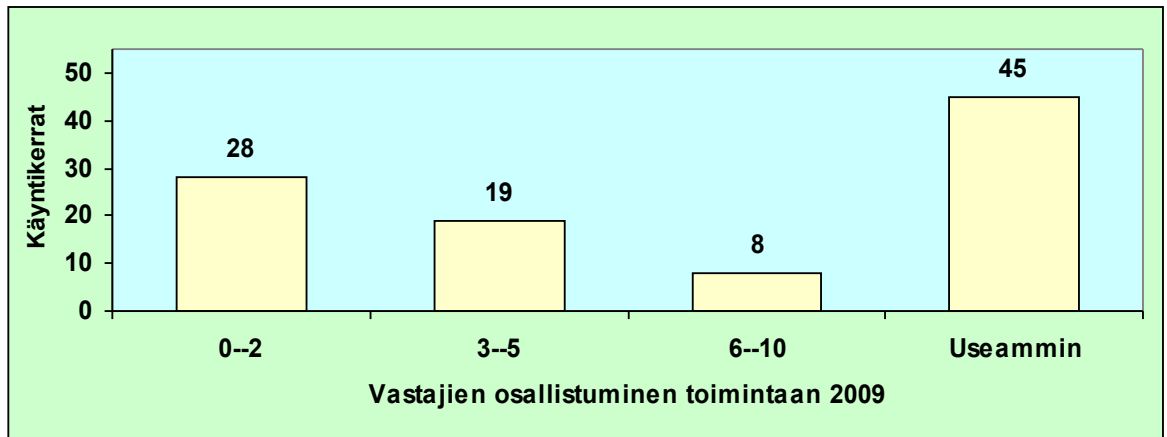
Muuhun toimintaan nimesi itsensä osallistuneeksi vain 6 henkilöä. Seurakunnan ”muuksi” toiminnaksi nimettiin osallistuminen Holocaust- näyttelyyn, käynnit perheneuvottelukeskuksessa, kolme koota illat, pyhäkoulu ja työttömille suunnattu toiminta.

TAULUKKO 1. Aiempi osallistuminen seurakunnan toimintaan

	KYLLÄ	EI
Kerhot (esim. päivä-, perhekerho)	62	38
Varhaisnuorisotyö/partio	64	36
Rippikoulu	84	16
Isoskoulutus/isostoiminta	64	36
Nuorten toiminta	47	53
Jumalanpalvelus/Messu	80	20
Musiikkitoiminta (kuorot, konsertit)	55	45
Lähetystyö (esim. lähetysjuhlat, lähetyslounas)	25	75
Diakoniatoiminta	9	91
Vapaaehtoistyö	27	73
Kirkolliset toimitukset (kaste, häät, hautajaiset)	87	13
Raamattu/rukouspiiritoiminta	39	61
Opiskelijajillat	39	61
Retket tai leirit	61	39
Avoimet ovet tms.	20	80
Muu toiminta	6	94

Seurakunnan toimintaan vuoden 2009 aikana osallistuneet vastasivat kyselyssä seuraavasti. Enemmistö eli 45 henkilöä oli osallistunut toimintaan vuoden aikana useammin kuin 10 kertaa. Vastaajista 8 oli osallistunut 6-10 kertaa ja 19 oli osallistunut 3-5 kertaa. Henkilöistä 28 vastasi osallistuneensa vain 0-2 kertaa, kukaan vastanneista ei jättänyt vastaamatta kysymykseen. (KUVIO 8.)

Seurakunnan tarjoamaan toimintaan osallistuttiin hyvin laajalti, mutta kyselytutkimuksen ikäryhmän 18- 29 – vuotta valossa varsinaista nuorten aikuisten toimintaa ei tunnistettu tai mainittu kuin 20 tapauksessa sadasta. Osallistuneet mainitsivat osallistuneensa mm. sunnuntain jumalanpalvelukseen, äitien keitaalle, rippikirkkoon, kastejuhlaan, raamattupiireihin, perhekerhoon, vauvakirkkoon, musiikkityön eri tapahtumiin, Tuomasmessuun, retkille, perheleirille, raamattu luennoille, opiskelijailtoihin, lähetyslounaalle, hautajaisiin, häihin, miesten saunailtaan, rukousiltaan, vapaaehtoistyöhön, vähän vilkkaampaan messuun, perheneuvontakeskuksen tapahtumiin, isostoimintaan, lähetysleirille, kaveriavustusohjelmaan, Asiaton Oleskelu iltoihin, perhe messuun, naistenpäiville, viestintäkurssille, partioon, kolme kohtaamista nuorten iltoihin, nähdään Poltinaholla tapahtumin, hiljaisen viikon tapahtumiin, avoimeen ja pienten lasten äitien kerhoon, nuorten iltakirkkoon sekä pääsiäisnäytelmään.

KUVIO 8. Osallistuminen seurakunnan toimintaan 2009

6.3 Nuorten aikuisten toiminta

Tässä kappaleessa käsittelen vastaajien kiinnostuneisuutta osallistua nuorille aikuisille suunnattuun seurakunnan toimintaan (TALUKKO 2). Tuon myös esiin vastauksen kysymykseen, onko seurakunnan toimintaan ja tapahtumiin helppo vai vaikea tulla. (KUVIO 9) Lisäksi käsittelen kysymystä, olisiko toimintaan helpompi osallistua, jos lastenhoito olisi järjestetty, jos toimintaa olisi arki-iltoina tai jos toimintaa olisi päivällä. (KUVIO 10).

Kyselyyn osallistuneilta kysyttiin kiinnostuneisuutta seurakunnan jo olemassa olevasta nuorten aikuisten toiminnasta. Mikään toiminnoista ei noussut mainittavasti muiden ylitse, joskin konsertit kiinnostivat selvästi eniten. Seurakunnan nuorten aikuisten toiminnassa ei yleisesti ole mukana kovin suuria määriä ihmisiä, joten tässä valossa kiinnostuneisuutensa osoittaneiden henkilöiden mielipiteet nousevat tärkeiksi, vaikka lukumääräisesti heitä ei olisikaan paljon. Erittäin kiinnostuneita oltiin konsertteja, vähän vilkkaampi messua ja parisuhdetoimintaa kohtaan eniten. Olen kiinnostunut mittarilla mitattuna taas leiri/retkitoiminta, iltakirkko/ Tuomas messu ja konsertit muodostivat kärkikolmikon. Kohtalaisen kiinnostavia olivat parisuhdetoiminta, leiri/retkitoiminta ja nuorten aikuisten asiaton oleskelu illat. ”Lainkaan kiinnostusta”, eivät osoittaneet miesten toiminnallinen projekti ja raamattu/rukouspiiri toiminta. Miesten ja naisten sauna ja toiminnallinen projekti osuudessa on huomioitava, että vastaajista oli 39 miehiä ja

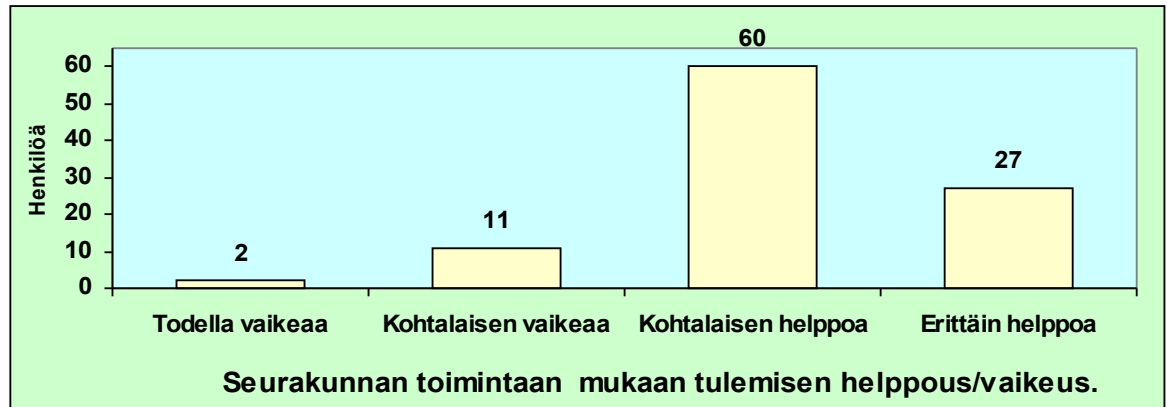
61 naisia, joka selittää muita kohtia pienemmät vastausmäärät. Vastanneista 23 toivoi myös muunlaista toimintaa, mutta vain kaksi jätti oman ehdotuksensa vastauksensa tueksi. Ne olivat rukousryhmä, sekä teatteriryhmä toiminta.

Kaikissa kysytyissä toiminnoissa oli ”en lainkaan kiinnostunut” osuus vastauksista aina pienin. Seurakunnan toiminnan järjestämisen kannalta pienikin kiinnostuneisuuden osoittaminen tehdyn tutkimuksen kautta tarjottua toimintaa kohtaan, on hyvä ja varsin merkityksellinen asia. Kun kiinnostuneisuutta ilmaistaan näinkin selkeästi, on näitä toimintamuotoja kannattavaa jatkaa ja kehittää. Uusia esille nousseita toimintamuotoja kuten vapaaehtois- työ, teatteri-ilmaisu ja rukousryhmä on varmasti syytä alkaa kehittää. Sopivan vetäjän löytyessä ei muutamien kertojen kokeilu ole mielestäni suuri uhraus, jos tätä kautta seurakunnan toimintaan saataisiin uusia nuoria aikuisia mukaan. Nuorten Aikuisten asiaton oleskeluilta ei kiinnostanut 43 vastaajaa lainkaan. Kun kysymyksessä on näin suuri joukko vastaajista, on mielestäni pohdittava tuotetta kokonaisuudessaan uudelleen, eli viekö illan nimi, illan sisältö, toteutus ajankohta vai sen huono tiedottaminen kiinnostuksen mennessään?

TAULUKKO 2. Vastaajien kiinnostuneisuus nuorille aikuisille tarjottua toimintaa kohtaan.

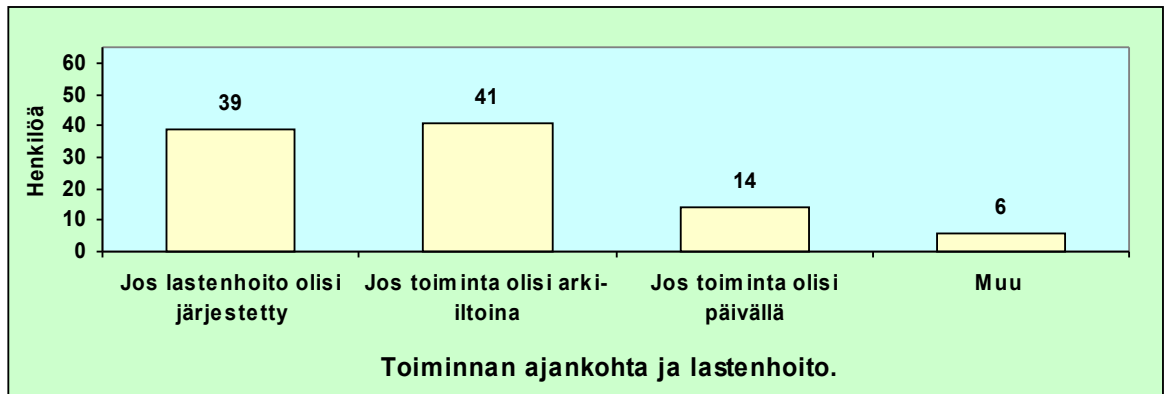
	En lainkaan kiinnostunut	Kohtalaisen kiinnostunut	Olen kiinnostunut	Erittäin kiinnostunut
Iltakirkko/Tuomasmessu	35	22	26	17
Leiri tai retkitoiminta	26	30	28	16
Nuorten aikuisten asiaton oleskelu ilta	43	27	18	12
Vähän vilkkaampi messu sunnuntaina	32	18	24	26
Raamattu/Rukouspiiri	46	17	16	21
Konsertit	18	26	26	30
Parisuhdetoiminta	32	30	16	22
Miesten saunailta	9	12	5	5
Jokin miesten toiminnallinen projekti	15	8	8	5
Naisten saunailta	15	20	15	11
Jokin naisten toiminnallinen projekti	17	20	14	10
Muu, mikä?	23	0	0	0

Seurakunnan toimintaan ja tapahtumiin osallistuminen ja mukaan tuleminen näyttää tehdyn tutkimuksen valossa kohtalaisen tai erittäin helpolta. (KUVIO 9) Tämä on mielestäni selkeä viesti vastaajilta, että seurakunnan toiminta koetaan turvalliseksi ja hyvin saatavilla olevaksi.

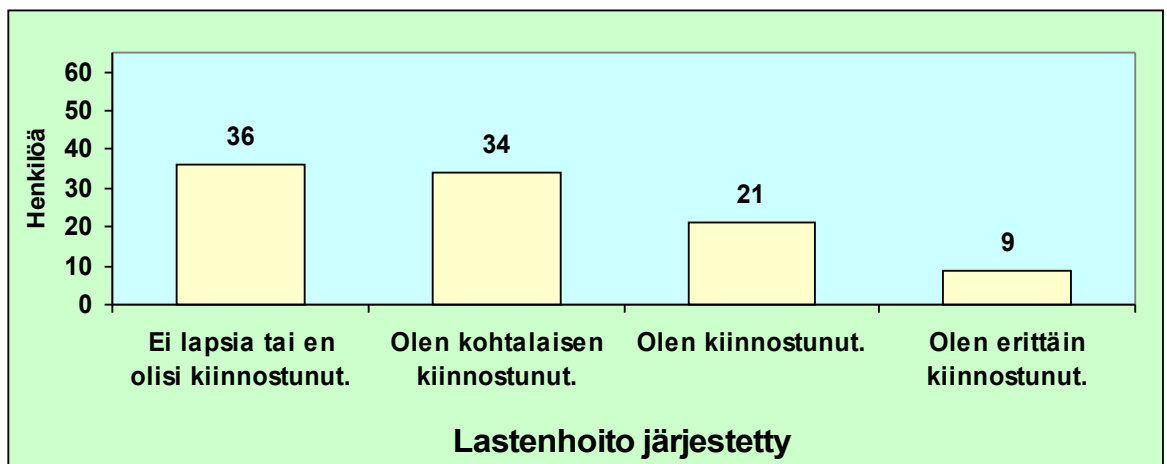
KUVIO 9. Seurakunnan toimintaan ja tapahtumiin osallistumisen helppous/vaikeus.

Kysymyksessä 26. käsittelin asiaa lisää, liittyen toimintaan osallistumisen ajankohdan ja lastenhoidon määrittämiseen. Ehdottomiksi menestystekijöiksi nousevat järjestetty lastenhoito ja toiminnan sijoittuminen arki-iltoihin. (KUVIO 10) 14 vastaajaa toivoi myös toimintaa päivisin ja 6 vastaajaa osoitti osallistumisen helppoutta omilla mielipiteillään. Kaksi heistä toivoi enemmän henkilökohtaista omaa aikaa ja parempia kulkuyhteyksiä tapahtumiin, yksi toivoi tekemistä vain miespuolisille henkilöille, yksi toimintaa viikonlopuille ja yksi toivoi tilaisuuksia, joihin voi ottaa lapset aina mukaan, koska jo lapsesta oppii parhaiten tutustumaan seurakuntaansa. Yksi vastaajista ei perustellut ”muu” kohdan valintaansa.

KUVIO 10. Osallistumisen ajankohdan ja lastenhoidon määrittäminen.

Kysyin myös kysymyksessä 30. olisiko vastaaja kiinnostunut tulemaan mukaan toimintaan, jos lastenhoito olisi järjestetty. (KUVIO 11) Vastausten jakauma on varsin mielenkiintoinen, koska perheellisyyttä kysyttäessä 54 henkilöllä on lapsi tai lapsia. Tutkimustuloksesta on havaittavissa, että valtaosa vastaajista olisi kiinnostunut osallistumaan toimintaan jos lastenhoito olisi järjestetty. Lasten hoidosta kysyttäessä kaksi henkilöä toivoi, että lapsille olisi omaa mielekästä ja ikään sopivaa toimintaa. Toiminnan tulisi olla heidän mukaansa myös hengellisesti rakentavaa, eikä vain pelkkää lasten hoitoa.

KUVIO 11. Osallistuminen, jos lastenhoito olisi järjestetty

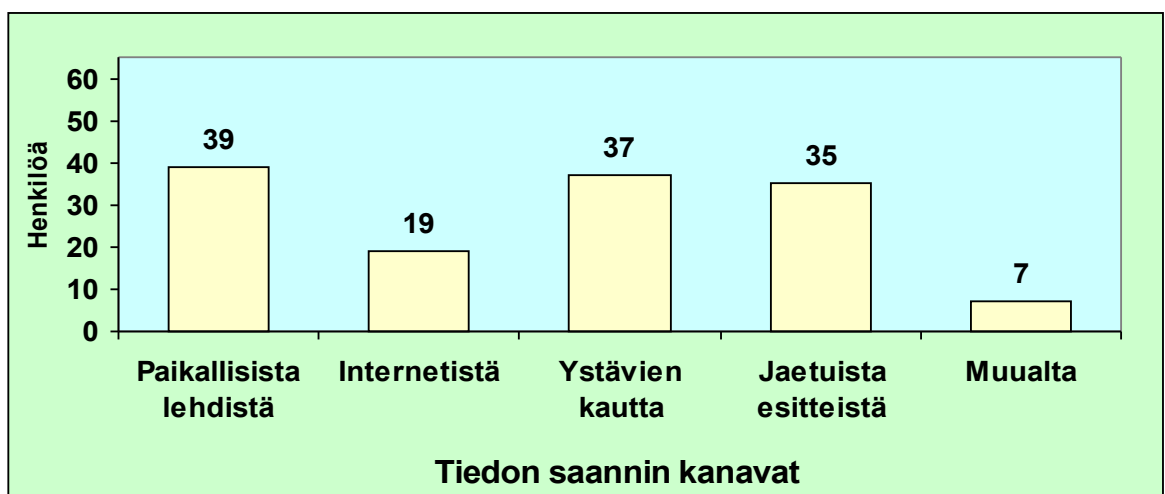
Järjestetyllä lastenhoidolla näyttäisi kyselyyn vastanneiden joukossa olevan suuri merkitys. Nuorten aikuisten toiminnan sijoittaminen arki-iltoihin ja lastenhoidon järjestäminen ko. ajankohdaksi saataisi houkuteltua mukaan toimintaan useita tutkimukseen osallistuneita henkilöä. Perheellisyyttä kysyttäessä 54 henkilöllä on

lapsi tai lapsia ja tämä luonnollisesti vaikuttaa osallistumisen vaikeuteen. Lisäisikö osallistumisen helppoutta myös tietoisuus siitä, että ohjaajilla olisi leikki-ikäisiä omia lapsia mukana toiminnassa, on varteenotettava kysymys. Lisäksi on mielestäni syytä pohtia järjestetäänkö toimintaa nuorille aikuisille vai heidän lapsilleen, sekä olisiko lapsi- ja perhetyön kanssa tehtävä yhteistyö oltava sittenkin huomattavasti laajempaa.

6.4 Seurakunnan toiminnasta tiedottaminen

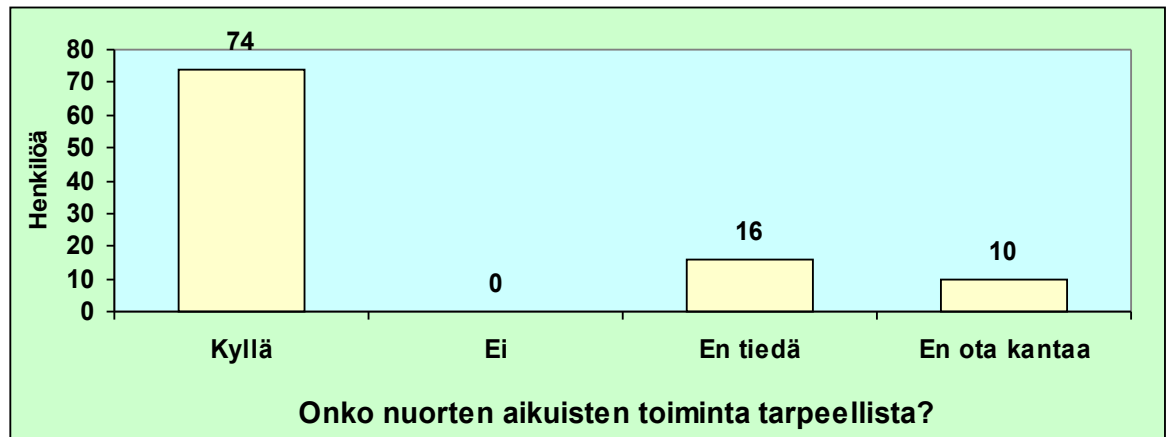
Tässä alaluvussa käsittelen sitä, mitä kautta vastaajat saavat tietonsa Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan tapahtumista ja toiminnasta (KUVIO 12). Lisäksi käsittelen vastaajien näkemystä nuori aikuinen toiminnan tarpeellisuudesta (KUVIO 13) ja sitä minkälaiset sisällöt olisivat vastaajien mielestä kiinnostavimpia.

Kyselyyn vastanneista suurin osa sai tietoa seurakunnan toiminnasta paikallisten lehtien kautta, mutta lähes yhtä merkittävässä roolissa tiedottamisessa olivat myös ystävät ja jaetut esitteet. Tätä selvästi pienempi joukko löysi tiedon Internetin kautta, (19 henkilöä) jota pidän varsin merkittävänä tutkimustuloksena vallalla olevana sähköisen tiedonkulun valtakautena nuorten keskuudessa. Tutkimustulos kyseenalaistaakin mielestäni seurakunnan ja sen työntekijöiden näkymisen Internetissä esimerkiksi Facebook yhteisössä josta nuoret tietoa eri asioista etsivät. Muualta tietonsa saaneet nimesivät lähteensä seuraavasti, kaksi sai kutsun papilta, kaksi löysi ilmoituksen ilmoitustaululta, yksi sai tiedon vaimoltaan ja kaksi nimesi tiedonlähteekseen seurakunnan itsensä tuottaman Kotikirkko- lehden. Tähän kysymykseen vastauksia tuli 130. Tämä merkitsee sitä, että vastaajista osa oli saanut tietonsa useammasta kuin yhdestä lähteestä. Kokonaisuasettelussa pidän kuitenkin itse huolestuttavana sitä tosiasiaa, että tiedottamisessa 37 nimesi tiedonlähteekseen ystävän. Tämä tarkoittaa ns. ”puskaradion” kautta tapahtunutta tiedottamista, jonka jatkumolle ei tiedottamista seurakunnassa tule rakentaa.

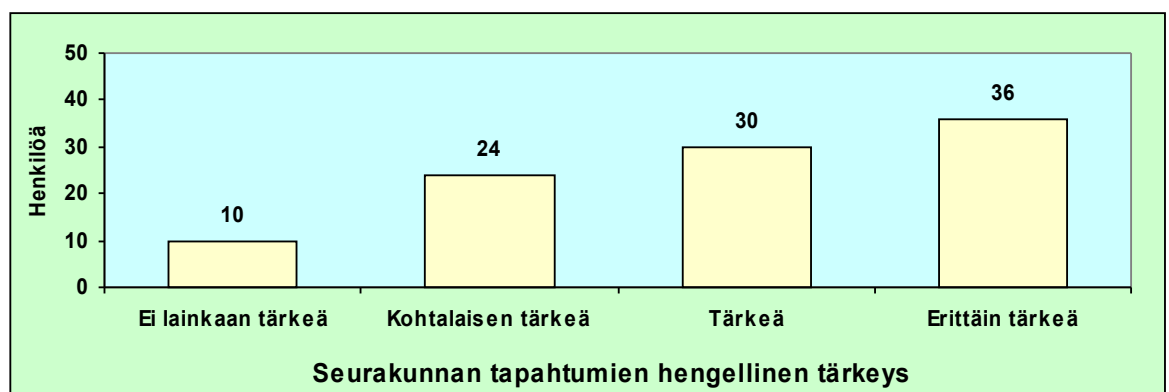
KUVIO 12. Seurakunnan toiminnasta tiedottaminen

Nuori aikuinen toiminta nähtiin Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa 74 kyselyyn vastanneen mielestä tarpeellisena. 16 henkilöä ei osannut vastata toiminnan tarpeellisuuteen ja 10 ei halunnut ottaa kantaa. Yksikään henkilö ei sen sijaan pitänyt toimintaa tarpeettomana. (KUVIO 12) Kysymykseen annettuja vastauksia pidän totuudenmukaisena mielipiteenä toiminnan tarpeellisuudesta, koska vastaukset on kerätty hyvin isolta joukolta nuoria aikuisia.

KUVIO 12. Onko nuorten aikuisten toiminta tarpeellista?

Kyselyyn vastanneet henkilöt nimesivät vastauksissaan myös runsaasti heitä itseään kiinnostavia aiheita ja sisältöjä nuori aikuinen toimintaan. Keräsin ehdotettuja aiheita ja teemoja seuraavaan taulukkoon. (TAULUKKO 3) Huomattavaa vastanneiden toiveissa on sisällön painottuminen lähes kaikilla johonkin hengelliseen aiheeseen. Tämä kertoo mielestäni siitä, että seurakunnalta odotetaan myös nuori aikuinen työssä enemmän sanomallisesti ravitsevaa toimintaa, kuin pelkästään ajanvietettä, sirkushuveja tai temppuhoitoa. (KUVIO 13)

KUVIO 13. Seurakunnan toiminnan ja tapahtumien hengellinen luonne

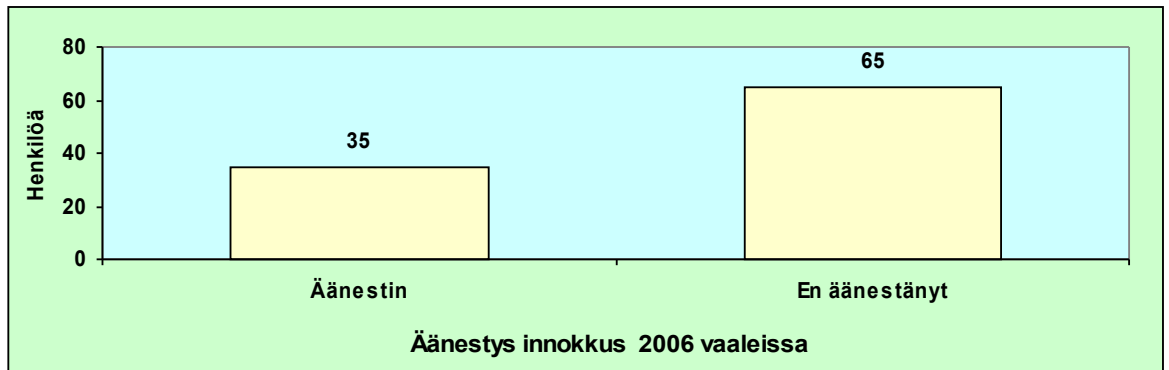
TAULUKKO 3. Minkälaiset sisällöt olisivat kiinnostavia

Leirejä/Retkiä	Selkeät sovituksen ja ristin saarna illat
Teemoja/Pienimuotoisia projekteja	Raamattu, virsi ja ihmissuhde illat
Naisten/Miesten hemmotteluillat	Teema: Miten nuori voi osallistua seurakunnan toimintaan
Raamattuteema päivä	Liikunnalliset peli-illat
Konsertteja/Musiikkitapahtumia	Nuorten raamattupiiri
Koko perheelle sopivaa ohjelmaa	Nuorten rukouspiirit
Bibliadraama	Syvällinen raamatunopetus
Nuorten aikuisten ylistysillat	Koko perheen messut
Luovuus ja teatteri ilmaisu	Iltoja, joissa sanomaa ei hävetä
Keskusteleva raamatunopetus	Keskustelu illat
Jumalasuhteen hoitaminen	Teema: Lapset ja perhe
Israel- illat	Teema: Lähetystyö illat
Uskovaisten sinkkujen illat	Perhe tapahtumat
Naisten verkko tapahtuma, Espoon malli	Lasten tapahtumat
Teema: Tunne-elämän hallinta	Teema: Parisuhde
Teema: Ihmisen eheytyminen	Parisuhdekurssit
Uskovien yhteys illat	Teema: Teologia

6.5 Seurakuntavaalit ja päätöksenteko

Tässä kappaleessa käsittelen vastaajien äänestysaktiivisuutta edellisissä seurakuntavaaleissa syksyllä 2006 (KUVIO 14), tämän lisäksi käsittelen vastaajien mahdollista kiinnostuneisuutta osallistua seurakunnan päätöksentekoon.(Kuvio 15).

Kyselyyn vastanneista selvä enemmistö oli jättänyt äänestämättä syksyn 2006 seurakuntavaaleissa. Kyselyyn vastanneista henkilöistä tosin nyt 18- ja 19- vuotta vanhat eivät voineet tuolloisen ikänsä puolesta vielä äänestää. Heidät pois lukien osoittaa tulos edelleen, että äänestämättä jättäneiden määrä on suuri. 100 kyselyyn vastaajasta 35 ihmistä oli käynyt äänestämässä, joka Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan äänestysprosenttiin vaaleissa 2006 verrattuna, (14,3 %) oli huomattavasti korkeampi. (Seurakuntavaalit 2006.)

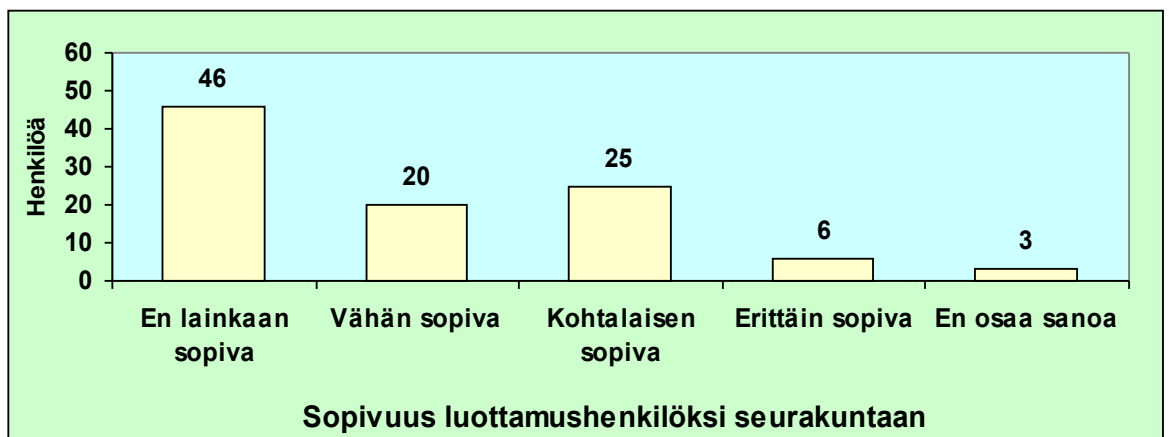

KUVIO 14 Äänestysinnokkus vaaleissa syksyllä 2006

Äänestysaktiivisuuden puute ei kerro kuitenkaan kyselyyn vastanneiden kiinnostuneisuutta olla mukana seurakunnan päätöksenteossa. Vastaajista vain alle puolet 46 henkilöä näki itsensä ”ei lainkaan sopivaksi” luottamushenkilöksi. Vähän sopivana itseään piti 20 henkilöä, kohtalaisen sopivana 25 henkilöä ja erittäin sopivana 6 henkilöä. Kolme ei osannut sanoa sopivuudestaan mitään. Nuorista aikuisista on seurakunnan luottamishenkilöstössä jatkuva pula Hämeenlinnan alueella ja yhteydenottoni eri puolueiden piiritoimistoihin vahvisti käsitystäni poikkeavasta tutkimustuloksesta.

Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan tulisikin tehdyn kyselytutkimuksen perusteella muistuttaa ihmisiä tulevien vaalien alla enemmän, että vain äänestämällä voi vaikuttaa seurakunnan asioihin. Nuoria aikuisia tehdyn tutkimuksen perusteella tulisi saada mukaan myös luottamushenkilötoimintaan, johon heillä valtaosalla selvästi valmiuksia ja kiinnostusta olisi. Tutkimus ei hakenut vastauksia jotka liittyisivät vuoden 2010 seurakuntavaaleihin tai niihin osallistumiseen.

KUVIO 15. Vastaajien sopivuus seurakunnan päätöksentekijäksi

6.6 Vastaajien vapaamuotoisia terveisiä seurakunnalle

Tässä kappaleessa käsittelen kyselylomakkeen viimeistä osiota, jossa vastaajat saivat lähettää terveisensä Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan työntekijöille. Olen kerännyt ”sana on vapaa” osiosta ne asiat, jotka kohdistuivat nuori aikuinen toimintaan tai sen arvioimiseen. En siis käsittele työntekijöille henkilökohtaisesti välitettyjä toiveita lainkaan.

Sana on vapaa osiossa, nousi esille hyvin voimakas toive nuorten aikuisten toiminnan lisäämiselle seurakunnassa. Monet kokivat palautteessaan, että aikuisille ja eläkeläisille toimintaa kyllä riittää, mutta nuoremmat ovat unohdettu. Seurakunnan arvoista kirjoitettiin myös paljon, niiden toivottiin pysyvän kohtallaan, vaikka nykyaika muuta vaatisi. Seurakunnan toiminnan toivottiin kaikkialla ja kaikessa perustuvan raamatun sanalle, sekä sisältävän aina ”hengellistä otetta.” Hyvin useissa palautteissa nousikin esille kirkon ja seurakunnan suhde Jumalan antamaan sanaan, raamattuun ja siihen, että toiminnan tulisi myös kestää Jumalan edessä.

Nuorten toiminnallisia messuja toivottiin lisää ja niiden ajankohtaa aikaistettavaksi. Näihin messuihin liittyi myös varsin usein toive, että nuoret aikuiset itse toteuttaisivat niitä enemmän ja seurakunnan työntekijät vain ohjaisivat tätä toimintaa. Nuorten aikuisten messut kuin Tuomas- messut koettiin lisäksi liian pitkiksi nuorille ja heidän perheilleen. Seurakunnan yhteydenpitoa kouluihin toivottiin myös aktiivisemmaksi ja ne nähtiin sangen tärkeäksi toiminnaksi seurakunnassa. Oppilaitostyötä toivottiin muutenkin näkyvämmäksi toiminnaksi.

Nuorten aikuisten toiminnan alhainen arvostaminen seurakunnassa herätti vastaajien palautteissa varsin paljon kritiikkiä. Monet kokivat seurakunnan varsinaisen nuorisotyön unohtaneen koko nuorten aikuisten ikäluokan. Nuorisotyön työalana, koettiin useissa vastauksissa ottaneen roolin, joka ulottuu vain rippikouluun ja sen jälkeiseen isostoimintaan asti. Nuori aikuinen oli varsin monelle vastaajalle kuin ”ongelmajäte,” joka ei seurakunnassa tunnu kelpaavan tai kuuluvan oikeastaan kenellekään.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA KEHITYSEHDOTUKSET

Johtopäätökseni ja kehitysehdotukseni pohjaavat ajatukseen, jossa tutkimuksen päätarkoitus on ollut löytää vastauksia Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan tekemälle Nuori Aikuinen työlle. Tutkimuksen tavoite oli löytää nuorten aikuisten todelliset tarpeet, jotta seurakunnassa voidaan tarjota ja toteuttaa heille suunnattua mielekästä toimintaa. Tutkimus pyrki osaltaan myös selvittämään jo olemassa olevia menestystekijöitä ja viitoittamaan oikean suuntaista tapaa tiedottaa seurakunnallisesta toiminnasta.

Uskosta osallinen – mietintö tukee mielestäni omia näkemyksiäni, antaessaan osaltaan myös toiminta- kehitysehdotuksiaan seurakunnille. Siinä selvitetään mm. miten seurakunnan resurssit jakaantuvat eri-ikäisten jäsenryhmien ja työmuotojen kesken. Uskosta osallinen – mietinnössä todetaan, että seurakuntien Nuori Aikuinen toiminnassa tulisikin ensitoimena selvittää, kuinka paljon seurakunnan jäsenistä on nuoria aikuisia ja samalla tulisi tarkistaa, ovatko taloudelliset ja työntekijäresurssit riittävät tämän kokoisen ikäryhmän kohtaamiseen. (Uskosta osallinen? 2006, 5.)

7.1 Ikäryhmän laajuus ja toiminnan kiinnostavuus

Tutkimus antoi mielestäni varsin hyvin vastauksia niihin kysymyksiin joita olimme tutkimusongelmiksi asettaneet. Millainen tarve Nuorten Aikuisten toiminnalle sitten seurakunnassa tutkimuksen mukaan on? Kun 74 vastaajaa 100 näkee toiminnan tärkeäksi, antaa se selkeän mielipidevastauksen asettamaamme kysymykseen. Nuori Aikuinen työ on varmasti tärkeää ja tarpeellista, mutta se toteutetaan mielestäni Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa nykyisellään liian laajalla ikäsektorilla tehtynä työnä. 18–29 vuotta täyttäneiden ikäryhmä on varsin laaja hallittavaksi Nuori Aikuinen työnimikkeen alla. Tutkimukseni antaman mielikuvan mukaisesti lopettaisin itse puhumasta Nuori Aikuinen ikäluokasta 18- 23 vuotta täyttäneissä ja siirtäisin heidät ns. Sinkku- toiminnan nimikkeen alle seurakunnassa. Sinkku- toiminta olisi luonnollinen jatke seurakunnan

isostoiminnalle ja nuorisotyölle, jonka tarkoitus olisi kasvattaa sekä sitouttaa nuoria edelleen seurakunnan toimijoiksi, tekijöiksi.

Ikäluokka 24–29 vuotta on tutkimuksenkin mukaan jo usein perheellistymisen aikaa, jolloin Nuori Aikuinen työ olisi sopeutettava heidän kohdallaan lapsi ja perhetyön sekä aikuistyön piiriin. Tutkimuksessa perheellisyyttä kysyttäessä 54/100 henkilöllä oli lapsi tai lapsia ja näin he eivät voi lapsista tai perhesyistä johtuen toimia samalla aikataululla kuin perheettömät ja sinkut. Perustelen havaintoani myös sillä, että 18- 23 vuotta täyttäneet lapsettomat ja heitä vanhemmat lapsia omaavat henkilöt eivät puhu ”samaa kieltä” ja heidän arvonsa elämässä, kaikessa kasvussa kuin kasvatuksessaan ovat muuttuneet radikaalisti. Kirkkomme tutkimuskeskuksen kautta toteutetussa Monikasvoinen kirkko tutkimuksessa todetaan, että nuorten arvot vaihtelevat erilaisissa ikä ja ihmisryhmissä huomattavasti. Eli juuri ikä, perhe, sukupuoli, elinympäristö ja henkilön sosiaalinen tausta vaikuttavat siihen, millaisia arvoja ihmisille kulloinkin muodostuu. (Monikasvoinen kirkko 2008, 21.)

Tutkimus antoi paljon vastauksia siihen millainen toiminta kiinnostaisi Nuoria aikuisia. Kysymysasettelussa mukana olleet vaihtoehdot saivat kannatusta jokainen joissain määrin, mutta minkäänlaista johtotähteä toiminnalle ei voida vastausten perusteella nimetä. Tutkimus tukee tässäkin kohdassa mielestäni varsin selkeästi ajatustani toiminnan integroimisesta useammalle työalalle. Parisuhdetoiminnasta kiinnostuneiden suurehko joukko kieli mitä ilmeisimmin juuri perheellisten halusta olla toiminnassa mukana, kun taas Nuorten Aikuisten asiaton oleskelu- ilta kertoo mielestäni kylmää todellisuutta vain sinkkujen liikehdinnästä perjantai iltaisin. Vähän vilkkaampi messu ja niihin yhdistetty konsertti/bändi vierailu näyttää tutkimuksen mukaan toimivalta yhdistelmältä, kannattaisiko yhdistelmässä kokeilla myös aika ajoin raamattu/rukouspiiriä vaihtoehdoksi. Tilaisuuksien kestolle tulisi määrittää ehdottomasti myös aikarajat. (TAULUKKO 2)

TAULUKKO 2. Vastaajien kiinnostuneisuus nuorille aikuisille tarjottua toimintaa kohtaan.

	En lainkaan kiinnostunut	Kohtalaisen kiinnostunut	Olen kiinnostunut	Erittäin kiinnostunut
Iltakirkko/Tuomasmessu	35	22	26	17
Leiri tai retkitoiminta	26	30	28	16
Nuorten aikuisten asiaton oleskelu ilta	43	27	18	12
Vähän vilkkaampi messu sunnuntaina	32	18	24	26
Raamattu/Rukouspiiri	46	17	16	21
Konsertit	18	26	26	30
Parisuhdetoiminta	32	30	16	22
Miesten saunailta	9	12	5	5
Jokin miesten toiminnallinen projekti	15	8	8	5
Naisten saunailta	15	20	15	11
Jokin naisten toiminnallinen projekti	17	20	14	10
Muu, mikä?	23	0	0	0

Valtaosa suomalaisista nuorista osallistuu jumalanpalvelukseen ja seurakunnan muuhun toimintaan vain satunnaisesti. Seurakunnan kaikki toiminta ja kirkkovuoden suurimpien juhlapyhien jumalanpalvelukset sekä konfirmaatiojumalanpalvelukset tulisikin toteuttaa niin, että niissä huomioidaan osallistujat, joiden side seurakuntaan voi olla hyvin ohut. Lähes kaikki seurakunnan järjestämät tilaisuudet ovat menettäneet osallistujiaan, koska niin monet aktiviteetit kilpailevat nykyisin ihmisten vapaa-ajasta, että seurakunnan toimintaan osallistuminen vaatii yhä suurempaa henkistä sitoutumista. Toimitusten jälkeistä yhteydenpitoa tulisikin näin ollen kaikilla muodoilla lisätä. (Monikasvoinen kirkko 2008, 100–101.)

Minkälaiset sisällöt olisivat kiinnostavia, taulukko on mielestäni mielenkiintoinen. Siitä voi luoda selkeitä johtopäätelmiä ja suuntaviivoja toiminnan kehittämiseksi. Itse näen tuloksen vastaajien tietyntyyppisenä ”nälänhätänä” seurakunnan hengellisen toimintatarjottimen puoleen. Vastauksissa ja kiinnostuksen aiheissa korostuivat poikkeuksitta juuri seurakunnan formaattiin hyvin nivellytävät kuin sopivat vaihtoehdot. Tutkimus osoitti, että tarjottava toiminta ei kuitenkaan saisi olla liian valmista vaan nimenomaan luovaa, mielikuvituksellista, aktivoivaa, osallistumista palkitsevaa ja sen suunnittelemiseen ja järjestämiseen innostavaa.

Tutkimus osoittaa myös tältä osin varsin selvästi Nuori aikuinen toiminnan sisällön monialaisuuden. Vastaajat ovat itse luoneet varsin selkeän tilauksen jokaisen työalan tuottamille niin hengellisille kuin fyysisille palveluille. Tämä tilaus kertoo ehdottomasti vallitsevasta tarpeesta, eikä missään määrin ajatuksetta keksityistä ehdotuksista. Itse näkisin seurakunnan kaiken työn kehittämisen kanalta toiminnan sisällöt varsin lähtökohtaisina asioina. Tutkimustulosten hyödyntämisen tältä osin jokaisella työalalla taulukon vastausten mukaisesti, olisikin varsin merkittävä vastaus seurakunnalta nuorten aikuisten ja koko jäsenistönsä todellisiin tarpeisiin.

7.2 Toimintaympäristö ja tiedottaminen

Suomalaisista 15,9 % ei kuulu mihinkään uskonnolliseen yhdyskuntaan (Monikasvoinen kirkko 2008, 28). Jos häitä ja hautajaisia ei huomioida, niin suomalaisista vain 14 prosenttia osallistui uskonnollisiin tilaisuuksiin vähintään kerran kuukaudessa. Heistä vajaa puolet noin 6 % oli erittäin aktiivisia, eli he osallistuivat uskonnollisiin tilaisuuksiin viikoittain tai useita kertoja viikossa. Erittäin aktiiviset olivat usein miten naisia 60 % ja koostuivat melko tasaisesti kaikista ikäryhmistä lukuun ottamatta 18–25-vuotiaita, joista vain 3 prosenttia oli uskonnollisessa osallistumisessa erittäin aktiivisia. (Monikasvoinen kirkko 2008, 32.)

Tälle pohjalle perustettaessa vastaus kysymykseen, miten seurakunnan tulisi kehittyä toimintaympäristönä nuorille aikuisille antaa tutkimus mielestäni seuraavan suuntaisia vastauksia.

Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan ja sen työntekijöiden tulee omata selkeä työnäky jokaisessa eri ikäluokassa toimiessaan, sekä tehdä työtä kehittääkseen seurakuntaansa juuri monialaisena ja moniammatillisena toimintaympäristönä. Tutkimuksen palauteosiosta ilmeni miten eri työalojen välistä yhteistyötä toivottiin lisää. Seurakunta on varsin moniammatillinen kokonaisuus, mutta tekemäni tutkimuksen perusteella voidaan kysyä, onko seurakunnan eri työalojen välinen osaaminen ja yhteistyö hyödynnetty kaikilta osiltaan nuorten aikuisten toiminnassa? Kohdataanko nuori aikuinen kaikilla työaloilla samalla tavalla ja

kattaako meneillään olevan projektin ydinajatus koko seurakunnan toimintaympäristön? Tutkimuksen antamien vastausten perusteella ”vapaamatkustajia” ainakin asennetasolla, myös nuori aikuinen toimintaa kohtaan seurakunnassa on. Tämä tarkoittaa sitä, että omasta työnäystä, ammatillisuudesta ja asenteista pidetään tiukasti kiinni. Raja-aitojen kaataminen ja seurakunnan näkeminen yhteisenä toimintaympäristönä kaikille siellä toimiville olisi parasta moniammatillisen työyhteisön kehittämistä.

Moniammatillisessa työyhteisössä toimiessa tuleekin varsin usein eteen tilanteita, joissa työntekijänä joutuu pohtimaan omaa ammatillisuuttaan suhteessa toimintaympäristöönsä ja mahdollisesti joustamaan paljon omista näkemyksistään. Kun työntekijät pohtivat omaa asemaansa työyhteisössä ja peilaavat ammattitaitoaan toisiin työntekijöihin, voi heidän kauttaan tiedostaa myös oman toimintansa ja tämän kautta mahdollisesti muuttaa sitä. Tuki ja kehitysmahdollisuuksien systemaattinen huomioiminen moni ammatillisessa työyhteisössä voi tuottaa työntekijälle siitä aivan uusia havaintoja, niin asiakkaissa kuin toimintaympäristössä piilevistä voimavaroista. (Karjalainen 1996, 31- 32.)

Seurakunnan onkin itse sisältä käsin osattava voimaannuttaa itseään niin toimijana kuin toimintaympäristönä jäsenistölleen. Sen on nähtävä lapset ja nuoret entistä enemmän toimintansa takaajina ja rakennuselementteinä. Monet vastaajat kokivat palautteessaan, että aikuisille ja eläkeläisille on paljon toimintaa, mutta nuoremmat ovat unohdettu. Tämä ajatus ei vallalle päästyään ole seurakunnan imagolle toimintaympäristönä mielestäni hyväksi. Seurakunnan arvoista kirjoitettiin myös paljon ja niiden toivottiin pysyvän kohdallaan, vaikka nykyaika muuta vaatisi. Seurakunnan toiminnan toivottiin kaikkialla ja kaikessa perustuvan raamatun sanalle, sekä sisältävän aina riittävästi ”hengellistä otetta.” Hyvin useissa palautteissa nousikin esille kirkon ja seurakunnan suhde Jumalan antamaan sanaan, raamattuun ja siihen, että toiminnan tulisi myös kestää Jumalan edessä.

Seurakuntaan tulisi mielestäni mahtua kaikkien ja toimintaympäristönä näen jokaisen seurakunnan ”henkisen kasvun” tapahtuvan näiden asioiden parissa. Jäsenistön mielipiteelle tulee antaa sijansa ja Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan tulee jatkossakin kehittyä alueensa kristillisenä kasvattajana ja

mielipidevaikuttajana. Askel taakse ja askel eteen on tutkimukseni ja oman mielipiteeni mukaan parempi vaihtoehto toimintaympäristöä arvioitaessa kuin loputon turvaaminen vanhaan tai vallalla olevaan perinteeseen. Seurakuntalaisten kuuleminen aika ajoin on yksi hyvä tapa kehittää seurakuntaa ja sen toimintaa. Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan Kotikirkko-lehti voisikin tulevaisuudessa käsitellä asiaa, miten kehittää seurakuntaa toimintaympäristönä jäsenilleen ja järjestää yleisen kuulemistilaisuuden kauttaan. Nuori Aikuinen – toiminta, sen vakavasti ottaminen ja ylösajo seurakunnassa ovat lisäksi yksi huomioitava askel eteenpäin kehittäessä sitä toimintaympäristönä nuorillemme. Seurakuntatyön tulevaisuus alueella on kiinni myös maallikkovastuunkantajista, joita voimme innostaa kehittämään seurakuntayhteisöä.

Viestinnän osuutta nuorten aikuisten parissa tehtävässä työssä on hyvin vaikea yliarvioida, koska puhumme kohderyhmästä joka on ikänsä kasvanut markkinointiviestinnän keskellä. Nuori aikuinen on joutunut ja oppinut suodattamaan viesteistä vain itselleen suunnatut, sekä suhtautumaan varsin kriittisesti niiden lähteisiin. Vallalla olevan kulutus- ja mediakulttuurin aikana heille onkin muuttunut todeksi se mikä on mediassa ja se mikä ei ole mediassa, ei myöskään ole olemassa. Nuorten aikuisten mielikuvat kirkosta ja paikallisseurakunnasta muotoutuvatkin median ja seurakunnan itsensä lähettämien viestien kautta. Kirkon yhden perustehtävän tulisikin olla viestittämistä kaikesta mitä seurakunnissa tapahtuu. Viestintä ei kuitenkaan saisi olla perinteistä ”ylhäältä alas” tapahtuvaa yhdensuuntaista tiedon välittämistä, joka ei nyky-yhteiskunnassa enää toimi. (Hauta-aho & ym. 2009, 151–152.)

Toteuttamani tutkimus osoittaa 100 nuoren aikuisen tiedonsaannin kanavat, se kertoo siis mistä he pääsääntöisesti tiedon toiminnasta löytävät. Vertailtaessa tutkimustulostani Kirkkomme tutkimuskeskuksen kautta toteutettuun Monikasvoinen kirkko tutkimukseen, ei tulosta voida pitää yllättävänä oikeastaan miltään osin. Sen mukaan seurakunnallisia asioita päivittäin/viikoittain lehdistä lukee 19 % väestöstämme ja Internetin uskuntoon liittyvillä sivustoilla käy päivittäin/viikoittain vain 3 % väestöstämme. (Monikasvoinen kirkko 2008, 317.)

Itse tekisin tehdyn tutkimukseni valossa johtopäätöksen, että sähköiseen tiedottamiseen ja näkymiseen juuri Facebookin tapaisissa yhteisöissä tulisi jokaisen työntekijän satsata huomattavasti enemmän. Lisäksi nuori aikuinen toiminnan näkyvyyttä tulisi lisätä mm. paikallisten sanoma ja ilmaisjakelulehtien kautta. Nuori aikuinen tapahtumien esiintyjä haastattelut, tempaukset tai vaikkapa isä tai äiti parkin järjestäminen kauppakeskuksiin toisi toiminnalle sen kaipaamaa positiivista ja avointa julkisuutta. Nuori aikuinen toiminnasta on täysin turhaa haastatella seurakunnan ikääntyneitä työntekijöitä, haastattelujen kohteina tulisi aina mielestäni olla innostuneet nuoret aikuiset itse. Kehitysehdotukseni nostaisin keskusteluun nuori aikuinen verkkoyhteisön luomisen vaikkapa Facebook yhteisöpalvelun kautta. Aluksi, vaikka pienessäkin yhteisössä syntynyt mielikuva toiminnasta vaikuttaa nopeasti myös muiden ihmisten päätökseen lähteä mukaan. Haluanko olla tämän yhteisön jäsen? Kenet kutsuisin mukaan? Miten ehdin osallistua sen toimintaan tai miten puhun asiasta ystäväilleni? Nämä ovat mielenkiintoisia ja mukaan houkuttelevia elementtejä.

8 POHDINTA

Opinnäytetyöni aihe kehittyi pitkissä keskusteluissamme nuorisosihteri Kaarlo Saxellin kanssa oikeastaan jo vuosia sitten. Kannoimme käymissämme keskusteluissa erityistä huolta Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan nuorista, kuin nuorista aikuisistakin. Kun Hämeenlinnassa alkoi Nuori Aikuinen - projekti keväällä 2008 ja jonka vetäjäksi nimettiin Kaarlo Saxell, oli se kuin Jumalan johdatusta myös opinnäytetyöni lopullisen aiheen suhteen. Olen saanut olla projektissa mukana sen alusta alkaen ja olen saanut nähdä ne tuskan kuin ilon hetketkin projektin etenemisessä. Projektin myötä sain näin opinnäytetyölleni lopullisen tutkimusaiheen. Tutkimukseni tulosten uskon auttavan nuori aikuinen projektia päämääriensä löytämisessä ja saavuttamisessa, aivan kuin myös muita seurakunnan työntekijöitä seurakunnan toimintaa suunnitellessaan. Opinnäytetyöni on Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan tilaama ja toimii näin osana edellä mainitsemaani projektia.

Opinnäytetyöni tekeminen on ollut minulle mieluisaa, enkä ole kokenut sen synnyttämisessä oikeastaan minkäänlaisia kipuja. Työ eteni systemaattisesti ja vaiheittain tekemäni aikataulullisen suunnitelman mukaisesti. Suurimman energiamäärän tosin miehestä otti irti kyselyiden kerääminen, jonka suoritin kokonaisuudessaan itse jalkautumalla nuorten aikuisten pariin. Tutkimukseni aihetta on ajansaatossa jo paljon pyöritetty ja pohdittu eri seurakunnissa, mutta silti se nousi kiinnostavuudessaan lähes kaikkien asiastani tietävien huulille. Asiasta innostuneilta kyselijöiltä sain aina lisää villiä virtaa, kokien aiheen olevan aina enemmän ajankohtainen ja myös muita ihmisiä kiinnostavan, innostavan. Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan työntekijöiltä sain kaiken sen avun, jota pyysin opinnäytetyöni toteuttamiselle. Lisäksi opinnäytetyöni tekstin oikolukemisessa olen saanut pyytäessäni apua myös useilta henkilöiltä.

Nuorten aikuisten toiminnan näen tehdyn tutkimuksenkin valossa erittäin tärkeänä seurakunnalle. Onko se jäänyt liian pienelle huomiolle koko kirkossamme, vai onko se todellisuudessa huomioitu hyvinkin, mutta jätetty tietoisesti ”vasemmalla kädellä” tehdyksi työksi? On kysymys, johon olisi ollut mukava saada aivan

rehellinen vastaus. Vaikka nuorten aikuisten toiminta ja sen tuottaminen nähdään joidenkin työntekijöiden mielestä vaativana, kannattaa siihen jatkossa kyllä satsata. Tutkimus ja nuorten aikuisten kanssa käymäni keskustelut osoittivat heidän suurelta osin kaipaavan seurakuntaansa ja aina joissain muodoissa myös sen hengellistä antia, ravintoa. Uskallankin sanoa, että kadunmiehellä ja naisella on tietynlainen "nälänhätä," joka ei johdu vallalla olevasta lamasta vaan vallalla olevasta evankeliumin levitystyön lamasta.

Tekemäni tutkimuksen olisin voinut nimetä mielestäni myös "osattomuudesta osallisuuteen" nimikkeellä. Nuoria aikuisia seurakunnan jäseninä on paljon, heidän tulisi olla voimakkaammin osallisina toiminnassa, itseoikeutettuina toimijoina kaikilla seurakunnan osa-alueilla. Nuoruuden lopetus ei saisi olla yhtä kuin seurakuntayhteyden lopetus, tässä näen suuren haasteen ja kypsyysskokeen oikeastaan jokaiselle seurakunnalle maassamme. Yksikään tutkimus, mietintö tai projekti ei vie nuorten aikuisten asiaa eteenpäin jos niihin ei suhtauduta vakavasti. Tämän ovat menneet vuosikymmenet hyvin osoittaneet. Olisiko nyt seurakunnassa aika jolloin "osattomista" alamme innolla tehdä "osallisia"?

9 LÄHTEET

- Augsburgin tunnustus 1530. Saatavissa <http://www.evl.fi/tunnustuskirjat/augstunn.html>. Luettu: 8.3.2010
- Dunderfelt, T. 1992. Elämänkaaripsykologia. Porvoo: WSOY
- Elomaa, R., Seppälä, O. 1989 Yhtä aikaa nuori ja aikuinen – mitä se on? Teoksessa Räntilä, K. (toim.) Tilaa! !! Nuori aikuinen seurakunnassa. 1989. Helsinki: Kirkon nuorisotyön keskus.
- Hauta-aho, H., Tornivaara, S-M. 2009. Kirkosta kiinni! Helsinki: Kirjapaja.
- Hiltunen, P. 1989. Pienten polkujen yhteisö. Teoksessa Räntilä, K. (toim.) Tilaa! !! Nuori aikuinen seurakunnassa. 1989. Helsinki: Kirkon nuorisotyön keskus.
- Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2005. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Huotari, V. 1992. Elävä seurakunta. Jyväskylä: Gummerus Oy.
- Häkkinen, S. 2009. Nuori aikuinen kirkon jäsenenä. Teoksessa Kirkosta kiinni! Hauta-aho, H., Tornivaara, S-M. 2009. Helsinki: Kirjapaja.
- Hämeenlinna-Vanajan seurakunta 2008. Toimintasuunnitelma ja talousarvio 2009. Toimintasuunnitelma vuosille 2010- 2011.
- ISSP 2008. International Social Survey Programme, Suomen kyselyaineisto. Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto. Saatavissa <http://www.fsd.uta.fi/aineistot/luettelo/FSD2410/index.html>. Luettu 13.11.2009
- Järventie, I. 2008 Päivänsäde vai menninkäinen? Identiteetin kasvattaminen eriarvoisuuden puutarhoissa. Teoksessa Lahikainen, A-R., Punamäki, R-L., Tamminen, T. Kulttuuri lapsen kasvattajana. Helsinki: WSOY Oy.
- Karjalainen, V. 1996. Verkoston lupaus. Tutkimus aikuisasiakkaan palveluverkoston rakentumisesta. Jyväskylä. Gummerus.
- Kirkko muutosten keskellä. 2004. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2000-2003. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Monikasvoinen kirkko 2008. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2004–2007. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 103. Kirkon tutkimuskeskus: Tampere 2008.
- Mikkola, T. 2006 Jäsenyyden rajalla – Mikä kirkossa vieraannuttaa? Mikä vetoaa? Teoksessa T. Mikkola, K. Niemelä & J. Petterson (toim.) Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. 2. painos. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus, 23- 42.

Niemelä, K. 2002 Rippikoulu ja Prometheus- leiri aikuistumisriitteinä. Teoksessa Kuure, T., Vuori, M., Gisser, M. (toim.) Viattomuudesta vimmaan. Lapsuudesta nuoruuteen – siirtymävaiheen tarkastelua. Helsinki: Stakes/ Nuorisotutkimusverkostot/Nuorisotutkimusseura/Nuorisoasiain neuvottelukunta.

Niemelä, K. 2003 Uskonnollisuus eri väestöryhmissä. Teoksessa Kääriäinen, K., Niemelä, K., Ketola, K. Moderni kirkkokansa. Suomalaisten uskonnollisuus uudella vuosituhanella. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 82. Tampere: Gummerus Oy.

Niemelä, K. 2006 Nuorten aikuisten suhde kirkkoon. Teoksessa T. Mikkola, K. Niemelä & J. Petterson (toim.) Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. 2. painos. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus, 23- 42.

Seurakuntavaalit 2006. Saatavissa: http://apostoli2.evl.fi/vaalit2006/tulos_644.html. Luettu:14.1.2010.

Tasekirja 2009. Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan tasekirja 2009.

Tuomi, J., Sarajärvi, A. 2002. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Tolonen, T. 2005. Sosiaalinen tausta, sukupuoli ja paikallisuus nuorten koulutus-siirtymissä. Teoksessa Aapola, S., Ketokivi, K.(toim.) Polkuja ja poikkeamia. - Aikuisuutta etsimässä. Tampere: Tampereen yliopistopaino Oy.

Saarela, P. 2001 Nuorisobarometri 2001. Helsinki: Nuorisoasiain neuvottelukunta.

Salonen 2005. Milloin omaan kotiin? Aikuistumisen vastuu suomessa ja espanjassa. Teoksessa Aapola, S., Ketokivi, K.(toim.) Polkuja ja poikkeamia. - Aikuisuutta etsimässä. Tampere: Tampereen yliopistopaino Oy.

Savolainen, H., Virtanen, J. 1989. Nuori aikuinen seurakunnan käyttämätön voimavara. Teoksessa Ranttilä, K. (toim.) Tilaa ! ! Nuori aikuinen seurakunnassa. 1989. Helsinki: Kirkon nuorisotyön keskus.

Uskosta osallinen? 2006. Nuorten aikuisten asema, merkitys ja tehtävä kirkossa. Nuoret aikuiset –työryhmän mietintö. Suomen Ev.-lut. kirkon keskushallinto, sarja C 2006:2. Saatavissa: http://www.evl.fi/kkh/to/kkn/Nuoretaikuiset_mietinto.pdf. Luettu 12.11.2009.

Valli, R. Kyselylomaketutkimus. Teoksessa Aaltola, J. & Valli, R. (toim.) Ikkunoita tutkimusmetodeihin 1. Metodien valinta ja aineistonkeruu: virikkeitä aloittelevalle tutkijalle. Jyväskylä: PS- kustannus.

Wilska, T-A. 2009 Nuorisobarometri 2009. Helsinki: Nuorisoasiain neuvottelukunta.

Tervehdys Sinulle, nuori aikuinen!

Olen Suonpuron Pauli ja opiskelen Yhteisöpedagogiksi Keski-Pohjanmaan ammattikorkeakoulussa Ylivieskan yksikössä, Humanistisen ja kasvatustieteiden tutkimuskeskuksen ohjelmassa. Olen tekemässä opinnäytetyötäni aiheesta: Nuoret aikuiset Hämeenlinna- Vanajan seurakunnassa. Tutkimuksen tilaajana toimii Hämeenlinna- Vanajan seurakunta ja tutkimuksen tarkoitus on selvittää nuorten aikuisten kiinnostusta seurakunnan toimintaa kohtaan. Käsissäsi on nyt laatimani kyselylomake ja pyytäisin, että käyttäisit hetken omasta ajastasi ja täyttäisit kyselyn. Kaikki tutkimuksessa käytetty tutkimusmateriaali käsitellään luottamuksellisesti.

Kiitos vastauksestasi!

Yhteistyöterveisin:

Pauli Suonpuro

KYSELYLOMAKE TUTKIMUS NUORI AIKUINEN HÄMEENLINNA-VANAJAN SEURAKUNTA.

VASTAAJANTIEDOT

1. Sukupuoli nainen

2. Ikä _____ vuotta

mies

3. Asuinpaikka

4. Ammatti

keskusta

opiskelija

taajama-alue

töissä käyvä

kotiäiti/isä

maaseutu/liitoskunta _____

työtön

muu, mikä? _____

5. Siviilisäätö: naimaton

6. Perheellisyys lapsia ei lapsia

naimisissa.

kirkkoviikimys siviiliviikimys

eronnut

avoliitossa

leski

rekisteröity parisuhde

OSALLISTUMINEN SEURAKUNNAN TOIMINTAAN

(rastita kohdat, joihin olet osallistunut jossakin vaiheessa elämäsi aikana)

7. kerhot (esim. päivä-, perhekerho)

8. varhaisnuorisotyö / partio

9. rippikoulu

10. isoiskoulutus / isoistoiminta

11. nuorten toiminta

12. jumalanpalvelukset / messut

13. musiikkitoiminta (kuorot, konsertit)

14. lähetystyö (esim. lähetysjuhlat, lähetyslounas)

15. diakoniatoiminta

16. vapaaehtoistyö

17. kirkolliset toimitukset (kaste, häät, hautajaiset)

18. raamattu / rukouspiiri toiminta

19. opiskelijaillat

20. retket tai leirit

21. avoimet ovet tms.

22. muu, mikä _____

23. Kuinka monta kertaa olet osallistunut seurakunnan toimintaan vuoden 2009 aikana?

(rastita itsellesi sopivin vaihtoehto)

___ 0-2 kertaa ___ 3-5 kertaa ___ 6-10 kertaa ___ useammin

Mihin toimintaan olet osallistunut? _____

24. Olisitko kiinnostunut osallistumaan nuorille aikuisille suunnattuun seurakunnan toimintaan?

(1=en lainkaan kiinnostunut, 2=olen kohtalaisen kiinnostunut, 3=olen kiinnostunut, 4=olen erittäin kiinnostunut)

(ympyröi itsellesi sopivin vaihtoehto)

ILTAKIRKKO TAI TUOMASMESSU	1	2	3	4
LEIRI TAI RETKITOIMINTA	1	2	3	4
NUORTEN AIKUISTEN ASIATON OLESKELU ILTA	1	2	3	4
VÄHÄN VILKKAAMPI MESSU SUNNUNTAI KLO 16.00	1	2	3	4
RAAMATTUPIIRI/RUKOUSPIIRI	1	2	3	4
KONSERTIT	1	2	3	4
PARISUHDETOIMINTA	1	2	3	4
MIESTEN ILTA SAUNA-ILTA	1	2	3	4
JOKIN MIESTEN TOIMINNALLINEN PROJEKTI	1	2	3	4
NAISTEN ILTA-ILTA	1	2	3	4
JOKIN NAISTEN TOIMINNALLINEN PROJEKTI	1	2	3	4
MUUHUN, MIHIN?	1	2	3	4

25. Onko seurakunnan toimintaan ja tapahtumiin mukaan tuleminen sinulle helppoa vai vaikeaa? (rastita itsellesi sopivin vaihtoehto)

___ 1=todella vaikeaa
___ 2=kohtalaisen vaikeaa
___ 3=kohtalaisen helppoa
___ 4=erittäin helppoa

26. Olisiko toimintaan helpompi osallistua:

___ 1=jos lastenhoito olisi järjestetty
___ 2=jos toimintaa olisi arki-iltoina
___ 3=jos toimintaa olisi päivällä
___ 4=muu; mikä? _____

27. Mistä sait tiedon toiminnasta?

- 1=paikallisista lehdistä
- 2=internetistä
- 3=ystävien kautta
- 4=jaetuista esitteistä
- 5= muualta; mistä? _____
-

28. Onko nuorten aikuisten toiminta mielestäsi tarpeellista Hämeenlinna-Vanajan seurakunnassa?

kyllä ei en tiedä en ota kantaa

29. Minkälaiset sisällöt olisivat kiinnostavia?

1. _____
2. _____
3. _____

30. Olisitko kiinnostunut tulemaan mukaan toimintaan, jos lastenhoito olisi järjestetty?
(rastita itsellesi sopivin vaihtoehto)

- 1=en ole kiinnostunut
- 2=olen kohtalaisen kiinnostunut
- 3=olen kiinnostunut
- 4=olen erittäin kiinnostunut

31. Kuinka tärkeänä koet seurakunnan tapahtuminen ja toiminnan hengellisen luon
(rastita itsellesi sopivin vaihtoehto)

- 1=en lainkaan tärkeänä
- 2=kohtalaisen tärkeänä
- 3=tärkeänä
- 4=erittäin tärkeänä

32. Vuonna 2007 oli edelliset seurakuntavaalit. Kävitkö äänestämässä?
(rastita itsellesi sopivin vaihtoehto)

kävin en käynyt

33. Näkisitkö itsesi sopivan Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan luottamushenkilöksi?
(rastita itsellesi sopivin vaihtoehto)

- 1=en lainkaan sopivaksi
- 2=vähän sopivaksi
- 3=kohtalaisesti sopivaksi
- 4=erittäin sopivaksi

34. Terveiseni Hämeenlinna-Vanajan seurakunnan työntekijöille:

Sana on vapaa..

KIITOS, ETTÄ AUTOIT KEHITTÄMÄÄN SEURAKUNTAAMME